

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ ЮРІЯ,
ОЛЕКСАНДРА І ВАДИМА

с.6-7

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

6 липня 2023 року №27

KAZATIN.COM

ЧОМУ НА ПРБ
НЕ СТРИЖУТЬ ЗАРОСТІ

с.2

«ГРОШІ ЗБИРАЛИ НЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ДИТЯЧИЙ МАЙДАНЧИК ГНИВ»

- Дитячий майданчик із елементами інклюзії, на який збирала гроші вся Україна, не можуть поставити в Козятині вже декілька місяців
- Потрібна проектно-кошторисна документація, але міська рада її не замовляє, бо депутати досі не виділили на це кошти
- Батьки дітей з особливими потребами вже написали звернення. І обіцяють особисто прийти на найближчу сесію

с.3

РЕКЛАМА

ПРИВІТАННЯ З ДНЕМ МІСТА

Від імені мешканців нашої громади, депутатського корпусу, виконкому та міського голови, хочу привітати нас всіх з Днем міста.

Хочеться почати вітання з найважливішого — подяки. Подяки тим, хто сьогодні захищає нас та бореться на передовій.

Наші Воїни мужньо боронять нашу свободу і державу, наше право на життя і волю, ризикуючи своїм життям, щоб ми могли жити в мирі та свободі, працювати, розвиватися, творити, виховувати дітей та мати чисте небо над головою.

Ми вдячні їм за їхню самопожертву, сміливість, відвагу та непохитну вірність Україні.

Вічна пам'ять та доземний уклін тим Воїнам, які віддали свої життя за нашу державу, ми докладемо максимум зусиль, щоб бути гідними їх, реалізувати їхні мрії та побудувати сильну та успішну країну.

Молимося за наших захисників, донатимо та допомагаємо наближати Перемогу, після якої всі повернуться додому і ми обов'язково відсвяткуємо День міста разом.

Особливе місто на Поділлі. Місто, яке ніколи не спить, місто, яке світиться і яке видно з космосу.

Місто залізничників, аграріїв, пекарів, лікарів, вчителів, зварювальників і комунальників. Місто чоловіків і жінок, дітей і молоді, дорослих і людей поважного віку. Християн та іудеїв, тих, хто тут народився, і тих, хто сюди завітав.

Все, що ми маємо в житті, нам дало наше місто: коханого чи кохану, родину і дітей, улюблену роботу і справу життя, друзів і захоплення. Вчимося, розвиваємось, трудимося, творимо. Ми тут радіємо і плачемо, сумуємо і молимося, віримо та єднаємось.

Щира подяка усім жителям Козятини, які, кожен на своєму місці, сприяють розвитку та процвітання нашого міста.

Ваша праця, творчий підхід та віра в майбутнє роблять нашу громаду сильною та динамічною.

Кожний з нас його робить комфортним і зручним для себе і тих, хто поруч, безпечним і перспективним.

Дякуємо за ваш міський патріотизм, любов до міста, за радість, коли повертаєтесь додому, і за віру в його найкраще майбутнє заради себе і наступних поколінь.

Дякуємо вам за ваш внесок у розвиток міста.

Бажаємо кожному козятинчанину миру, злагоди, любові, здоров'я, благополуччя та Перемоги. Нехай наша громада процвітає, лишається цією тихою та спокійною гаванню для

всіх жителів та гостей, а його образ і гордість віддзеркалюють наші сумлінність та спільні зусилля.

З повагою,
міський голова Тетяна ЄРМОЛАЄВА

у розвиток міста.

всіх жителів та гостей, а його образ і гордість віддзеркалюють наші сумлінність та спільні зусилля.

З повагою,
міський голова Тетяна ЄРМОЛАЄВА

522659

+38 067 212 17 50
+38 095 805 06 84

tvoekolo.com.ua

Купимо
земельний пай,
в оренді та без оренди,
оплата за 10 днів

522449

МЕБЛІ

В АСОРТИМЕНТІ ТА ПІД ЗАМОВЛЕННЯ

З 29.06 по 20.07
ЗНИЖКА до 25%
на різні категорії меблів

При замовленні кухонь замір безкоштовний

м. Козятин, вул. Січових стрільців 14 (р-н малого ринку)

522276

«ТАМ СТРАШНО ХОДИТИ». НА ПРБ НЕ СТРИЖУТЬ ЗАРОСТІ

Благоустрій ■ Козятинчани скаржаться на хащі біля мосту, що сполучає ту сторону з ПРБ. Люди кажуть, в темну пору доби в кущах можна застати тих, хто полюбляє міцні напої і не тільки. Хто має розчищати цю територію — з'ясовували наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Мостом, що сполучає східну частину міста з ПРБ, щодня користуються десятки людей. Частина козятинчан, щоб перейти через залізницю, йде службовим переходом, хоча це й заборонено, та є багато людей, які обирають більш безпечний шлях. І всіх, хто йде до мосту зі сторони ПРБ, зустрічають мініджунгли.

— Раніше там стригли, — розповідає Олена. — Мені здається, що це вже другий рік там не ріжуть. Якщо ви туди прийдете і подивитися, ви побачите — там просто страшно. Спустишся і тих п'ять метрів пройде, щоб вийти, там такий закуток. Там люди в туалет ходять. Бувало, як я вела дитину ввечері на англійську, мусила вертатися і обходити іншою стороною, біля «Барвінка».

Олена каже, колись був випадок, що її знайому там побили. Це сталося більше десяти років тому, тоді ще телефони на кнопках були. Через те, що зарості високі, на тій стежці досить таки темно навіть вдень. А в кущах, каже Олена, часто-густо ходять не лише справити природні потреби.

— Там страшно ходити, — продовжує козятинчанка. — Часто сама натрапляла на таких, що і в туалет там йдуть, і пиячать. Там внизу така яма, а над цією ямою кущі, їх там не видно, вони собі в цій ямі сидять.

Саме про це місце ми пишемо вже не вперше. Тому що не так давно там було стихійне сміттєзвалище. Люди викида-

ли сюди сміття регулярно. Хоч комунальники і прибирали, це не допомагало. До слова, від звички зносити в ці кущі непотріб відмовилися не всі мешканці нашого міста.

— Йду сьогодні вранці на роботу — вже якась принесла і поклала «хороша людина», — каже наша співрозмовниця. — Не було нічого, а це вже бачу мішок лежить. Хтось приніс і викинув. Нащо ж ви зносите? Раніше там стояли баки, люди приходили і клали сміття. Носять хто? Ті, хто живуть недалеко, я так думаю. Зараз хтось буде йти, подивитися,

Ці хащі біля мосту — не єдине таке місце у Козятині. Подібна ситуація на березі Водоканалу за парканом костелу

що поклали, покладе ще й собі. Треба, щоб привели до ладу ту територію.

Олена каже, територію біля вокзалу утримують у належному стані. Там залізничники підстригають зелені насадження постійно. А з цього боку, під парканом дитячо-юнацької спортивної школи нічого нічого не робить.

— Взагалі ті люди, які на вокзалі працюють і які відповідають за міст, я можу сказати їм тільки дякую, — продовжує козятинчанка. — Бо як сніг випав, вони почистили лід. Посипають дуже часто, працюють постійно, якщо складні умови погодні взимку.

А це я не знаю. Комунальне напевно воно і не належить до вокзалу, бо ці кущі вже тут, за коліями.

Та проблема не тільки в хащах. Ця стежка веде до провулку, який виходить на вулицю Захисників України (колишня 8-ма Гвардійська). Дорога на цій ділянці у жахливому стані — суцільні вибоїни, в яких після дощу збираються величезні калюжі.

— Тією стежкою в БМЕУ люди йдуть на роботу, бо я багато кого знаю, — додає жінка. — Та навіть як приїжджають із вокзалу і в училище йдуть ці діти, це ж обличчя міста! Тут приїхали, перейшли через ці кущі, на що надивляться ці батьки, які привезли дітей у Козятин?! І цей клаптик дороги. Хіба не можна його підсипати і ці канави позачищати?! Я вже не кажу про асфальт, — продовжує Олена. — Хоча 8-му Гвардійську (нині Захисників України — авт.) робили, можна було і сюди трактора загнати, цих декілька метрів зробити. Як людям іти на вокзал з торбами, тачками, валізами? Не знаю просто. Ніхто там ніколи нічого не робив. Хоч би підсипали, ці дерева вистригли. Там, де те сміття, хай вже той бак поставлять, якщо туди носять. Чи хай вже пишуть, що штраф. Там же і діти ходять, і люди на швейну фабрику на роботу ходять, і в БМЕУ. Є рух на мосту постійно, в садочок дітей ведуть, із садочка. І це ці кущаки. Дуже лячно.

За кущами мосту майже не видно. Козятинчани кажуть, тут не стригли зелені насадження років зо два

Провулок Козацький (у минулому Кузнечний). Ями поки не підсипають

Стригти і косити має залізниця

Ми звернулися до Івана Вовкодава, начальника Управління житлово-комунального господарства і запитали, хто має займатися благоустроєм цієї території. Іван Вовкодав каже — за цю ділянку відповідає «Укрзалізниця».

— Це землі залізничного транспорту та зв'язку, — пояснює начальник Управління житлово-комунального господарства. — Зовсім нещодавно ми направляли з

цього приводу звернення. Можливо, вони ще не встигли відреагувати. Будемо нагадувати. Є ще територія, яка біля тунелю, там косять, більш-менш відповідально до цього ставляться. Ще є ділянка вздовж Довженка і Куликівського, її дуже рідко косять. Треба сто разів нагадати. Поцікавилися ми також, чи планують цього року зробити поточний ремонт на провулку Козацькому (у минулому Кузнечний).

Це саме той провулок, про який говорила Олена. — У програмі він є, тому там мають робити цього року поточний ремонт, — каже Іван Вовкодав. — Зараз, на жаль, у нас позичили техніку на Херсон. Обіцяють скоро повернути, тоді можна буде грейдерувати вулиці далі. Дві вулиці ми вже зробили. Закупили суміш і готові працювати, але чекаємо, щоб техніку повернули, щоб продовжити ремонт.

«Мілічка пройшла перевірки МРТ, КТ. Дякувати Богу, все добре»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Батьки юної козятинчанки Емілії Войтюк повідомили радісну новину про стан доньки.

Пишуть, дівчинці зняли зонд, чому вони безмежно раді, а перевірка стану здоров'я показала гарні результати.

Нагадаємо, страшна недуга увірвалася в життя дитини взимку 2022 року. Наприкінці січня у дівчинки раптово заболіло коліно. Після обстежень лікарі приголомшили батьків діагнозом — саркома Юінга, злоякісна пухлина, з ураженням кісткової тканини. Гроші на лікування збирали усім світом, адже самотужки врятувати донечку родині було не під силу.

Ціна життя — 500 тисяч доларів. Оголосили збір коштів, підключили волонтерів. За відносно короткий період часу назбирали депозит на лікування в ізраїльській клініці у 100 тисяч доларів, а потім і решту. Загалом — за півроку 500 000 доларів. Батьки не вірили у таке диво. Адже основну частину грошей збирали під час повномасштабного вторгнення росії.

У березні дівчинка виїхала до Ізраїлю, де пройшла повний курс обстеження. Кінцевий діагноз — рабдоміосаркома 4 стадії, з метастазами в правій кістці ноги, тазу, легенях, хребті, руках та плечі.

Лікували Емілію у найбільшому медичному центрі Тель-Авіву — Сураскі-Іхілов. Там вона пережи-

ла дев'ять блоків хіміотерапії, два блоки п'ятиденної підтримуючої хіміотерапії та 27 курсів радіотерапії. Хвороба важко піддавалася лікуванню та сильна духом дівчинка і неймовірно підтримка рідних не дозволяла їй здаватися. У листопаді батьки юної козятинчанки Емілії Войтюк поділилися радісною новиною. Хвороба, з якою тривалий час боролася їхня донечка, відступила. Але це ще був не кінець боротьби — попереду чекала підтримуюча хіміотерапія та періодичні перевірки.

Днями Емілія пройшла одну із необхідних планових перевірок. Про її результати повідомили батьки дівчинки в соцмережах.

«Минулого тижня Мілічка про-

йшла перевірки МРТ, КТ. Сьогодні дізнались результати. Дякувати Богу — все добре», — йдеться у дописі.

Також, Емілії зняли зонд. Чому батьки безмежно раді. Вага дівчинки 21 кілограм.

«Думаємо, що більше вона не набере, вона завжди була худесенька. Віримо тільки в хороше. Мілька у нас молодчинка, вона неймовірно сильна дівчинка. Всім мирного неба, бережіть себе», — написали Євгенія та Олександр Войтюки.

Козятинчани, всі друзі та близькі люди, всі ті, хто допомагав та підтримував Емілію, радіють таким позитивним новинам і бажають дівчинці міцного здоров'я та Божого захисту.

«ГРОШІ ЗБИРАЛИ НЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ГНИВ МАЙДАНЧИК»

Проблема ■ Дитячий майданчик із елементами інклюзії, на який збирала гроші вся Україна, не можуть поставити в Козятині вже декілька місяців. Потрібна проєктно-кошторисна документація, але міська рада її не замовляє, бо депутати досі не виділили на це кошти. Батьки дітей з особливими потребами вже написали звернення. І обіцяють особисто прийти на найближчу сесію

ОЛЕНА УДВУД

Про дитячий майданчик із елементами інклюзії, який ніяк не можуть поставити у Козятині, ми пишемо вже втретє. Гроші на нього збирав «Лідерський волонтерський рух», долучилися люди з різних куточків України. Вже і всі деталі придбали, і навіть у Козятині їх привезли. А розпочати роботи з облаштування ніяк не можуть. Причина у тому, що з бюджету не виділяють фінансування.

Завдяки небайдужим людям, які надсилали на рахунки кошти, вдалося зібрати лише частину необхідної суми. За ці гроші закупили ігрові елементи. Залишилося розробити проєктно-кошторисну документацію і провести монтаж самого майданчика. Нагадаємо, його планували ставити у міському сквері, на місці старого майданчика поруч з «Активним парком». Гроші на це все мали спрямувати із залишків минулорічного бюджету. Але коли це питання розглядали на сесії, депутати за цей пункт, як і за багато інших, не проголосували. А потім між обранцями почалися непорозуміння — сім разів поспіль вони не могли зібратися на сесію. Лише з восьмого разу засідання таки відбулося. Але питання дитячого майданчика з елементами інклюзії тоді не розглядали.

Днями про цю проблему почали говорити знову. Тому що батькам, які мають дітей з інвалідністю, це питання дуже болить — малечі

просто-напросто немає де гратися. А усім без виключення дітям важливо спілкуватися і перебувати в соціумі.

«Це майданчик для дітей з особливостями, там також можуть гратися і здорові дітки. Один місяць літа вже промайнув. Тож коли наші діти мають гратися? Я мама особливої дитини. У Козятині крім інклюзивного центру немає куди таким дітям піти. Філія «Променя» зачинена. І ось знову.

Батьки дітей з особливими потребами б'ють на сполох: дітям немає де проводити дозвілля і розвиватися

Літо проходить.

Я знаю, що між депутатами і мерією є непорозуміння. Але ж до чого тут наші діти? Волонтери по мізеру збирали кошти не для того, щоб гнів такий майданчик. Що треба для того, щоб облаштували цей майданчик? Вибори?

Я знаю, що зараз полетять в мене тапки. І кожен буде відстоювати свою позицію і кожен буде звинувачувати одне одного, але нашим дітям від того не легше. Свої висновки, хто і що робить, я зробила. Я дякую тим депутатам, які допомогли відвоювати наш «Промінь». Хоча він зараз зачинений, маю надію, що над нами змилюються і він буде працювати. Я не розуміюся в політиці, але

дуже хочу, як і інші мами особливих дітей, щоб наші діти мали щасливе дитинство. Воно швидко проходить. І навіть у цей проміжок часу немає куди піти. Хіба діти з інвалідністю в Козятині не важливі? Що є в Козятині такого, куди можуть піти такі діти. Ну окрім встановленого законом?» — написала на своїй сторінці у Фейсбук козятинчанка Алла Федорченко.

ПРОСЯТЬ НЕ ПЕРЕШКОДЖАТИ

Батьки діток з особливими потребами написали звернення і зареєстрували його у міській раді.

«Наразі на даний проєкт зібрано 1288433 гривні і збір не припиняється. Із зібраних коштів вже закуплено та доставлено 7 ігрових елементів з інклюзією на суму 556742 гривні (доставка 14505 гривень).

Але сьогодні склалася незрозуміла ситуація в нашій громаді: благодійники з усієї України хочуть, щоб у місті Козятин був інклюзивний дитячий майданчик, але немає згоди та підтримки наших місцевих депутатів.

Реалізація даного проєкту неможлива без проєктно-кошторисної документації, станом на 28.06.2023 року пакет документів вже підготовлений. Для отримання документації у проєктантів необхідно проплатити виготовлення проєктно-кошторисної документації. Це дасть можливість розпочати будівельні роботи вже зараз.

Нам, особливим дітям Козятинської громади та їхнім батькам вкрай необхідна ваша допомога — погодження виконання даних робіт на засіданні як народних обранців.

Ми просимо вас вирішити дане питання у найкоротший термін та закликаємо не перешкоджати реалізації даного проєкту, який дуже важливий для наших дітей», — йдеться у зверненні.

ЩО БУДЕ — ПОКИ НЕВІДОМО

Як ми вже писали вище, кошти на інклюзивний майданчик мали виділити із залишків минулорічного бюджету. Там залишилася нерозподіленою чимала сума — близько 60 мільйонів гривень.

На цьому місці мали встановити новий майданчик з елементами інклюзії. Там будуть гойдалки та різні ігрові елементи, навіть інтерактивні

Чергова сесія, на якій мали повернутися до розподілу вільних залишків бюджетних коштів, мала відбутися на День міста — 7 липня. Проте засідання перенесли. Про сесію і зокрема про майданчик з елементами інклюзії говорила у своєму відеозверненні міський голова Тетяна Єрмолаєва.

«На 12 липня оголошена чергова сесія міської ради, на яку винесено понад 200 нагальних та важливих питань, в тому числі земельні та майнові питання громадян, роботи закладів і установ, прийняття державних субвенцій. (...)»

Особливо важливий проєкт інклюзивного майданчика, на який вже зібрано волонтерами лідерського руху України понад 1 мільйон 200 тисяч гривень, на сам проєкт і його реалізацію депутати, на жаль, не виділяють кошти та не підтримують його», — сказала міський голова 29 червня.

У вівторок, 4 липня, Тетяна Єрмолаєва прокоментувала ситуацію, що склалася довкола дитячого майданчика, на офіційній сторінці у Фейсбук.

«Нашу громаду відібрали серед сотень інших, навіть обласних цен-

трів. Кошти зібрані. Майданчик закуплений. Депутати не голосують за проєкт і виконання робіт. Загальну вартість можна знати тільки після того, як ми заберемо проєктно-кошторисну документацію. Решту має доплатити місто. Це сучасний майданчик, яким зможе скористатися дитина на візочку, це якісне гумове покриття, огорожа. Це все чекає на своїх малят. Це буде їхнє улюблене місце. Це неймовірно крутий проєкт синергії тисяч людей, які змінюють країну і громаду. Я маю велику надію, що люди, від яких залежить доля цього проєкту, мають любов до своєї громади і до її особливих мешканців.

Ми мріємо, маюємо, вивчаємо скейтпарки, спортивні майданчики, ігрові майданчики, але всі ці проєкти чекають, сумно, що діти виростають, батьки їх везуть у сусідні громади, витрачають час, пальне, все це має бути в нас», — написала Тетяна Єрмолаєва.

Чи виділять кошти на проєктно-кошторисну документацію майданчика з елементами інклюзії — побачимо згодом. Батьки дітей з особливими потребами обіцяють завітати на найближчу сесію.

Асоціація
Незалежні Регіональні
Видавці України

Здійснено за підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України» та WAN-IFRA в рамках реалізації проєкту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

Бажали зеленого світла та вручали дипломи

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Минулого тижня, 28 червня в Козятинському міжрегіональному вищому професійному училищі залізничного транспорту відбулися урочистості з нагоди закінчення закладу освіти випускниками 2023. Як повідомляють на сторінці залізничного училища, на святі лунали щирі привітання для випускників з професій: «Слюсар з ремонту рухомого складу. Машиніст тепловоза. Машиніст електровоза», «Електромонтер з ремонту та обслуговування пристроїв СЦБ», «Кухар. Кондитер. Офіціант», «Оператор з обробки

інформації та програмного забезпечення. Обліковець та Агент з постачання», «Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів».

Голова державної кваліфікаційної комісії Наталія Попова — помічник начальника з кадрових питань Локомотивного депо Козятин, подякувала випускникам за те, що зробили правильний вибір і здобули професію залізничника, побажала зеленого світла на життєвій стежині, подякувала ЗСУ за можливість навчати і працювати.

Директор училища Андрій Стецюк привітав випускників із врученням документів про осві-

ту державного зразка, побажав оптимізму, не зупинятися на досягнутому, завжди бути щирими та людяними, радості, добра та мирного неба над головою.

Випускників вітали також заступники директора, майстри виробничого навчання та батьки. Адміністрація училища відзначила грамотами кращих здобувачів освіти за відмінне навчання. Подяками відзначили батьків за належне виховання своїх дітей. Свято пройшло у теплій родинній атмосфері.

«Дорогі випускники, в добру путь! І, що б не трапилося, не звертайте зі свого шляху. Нехай поруч із вами будуть лю-

блячі люди і мудрі наставники! Бажаємо вам сміливості і усвідомленості в рішеннях, широс-

ті — у стосунках, і істинності — в цінностях!» — йдеться у повідомленні училища.

НА ВІННИЧЧИНІ ПЕРЕЙМЕНУВАЛИ ДВА СЕЛА, НАШІ ПОКИ НЕ ЧІПАЮТЬ

Деколонізація ■ Верховна Рада прийняла постанови, відповідно до яких два населені пункти Вінницької області одержали нові назви. Хоча Національна комісія зі стандартів державної мови пропонує перейменувати цілих 40 сіл і селищ на Вінниччині. І три з них — у колишньому Козятинському районі

Мальовниче село Перемога колись називалося Вуйна. Після Другої світової воно отримало нову назву

ОЛЕНА УДВУД

Два тижні тому Національна комісія зі стандартів державної мови схвалила перелік сіл, селищ та міст, назви яких не відповідають стандартам державної мови. Перелік чималий — такі населені пункти знайшлися у кожній області. І комісія пропонує «привести їх у відповідність до стандартів».

Лише на Вінниччині знайшли чотири десятки населених пунктів, які комісія визначила такими, що не відповідають стандартам державної мови. Три з них — на теренах колишнього Козятинського району. У Козятинській та Глуховецькій громадах таких сіл і селищ не виявили, натомість до Махнівської та Самгородоцької у комісії є питання. Розповімо детально.

Перше село — Листопадівка. Розташоване у Махнівській територіальній громаді. Національна комісія визначила цю назву як таку, що «не відповідає лексичним нормам української мови, зокрема стосується російської імперської політики». І хоча детальних пояснень у рішенні комісії немає, не виключено, що назва «Листопадівка» взагалі підпадає під дію закону «Про декомунізацію». Пояснимо, чому.

Це село виникло у 1847 році і належало до земель сусідньої

Юрівки. І тоді наша Листопадівка називалася «Богудяка». Про це свідчить історичне джерело — «Розповіді про населені пункти Київської губернії». У селі мешкали виключно римокатолики, при чому заможні. Громада була закритою — люди не брали шлюб із православними. Трохи пізніше Богудяка стала Богудзенкою: із такою назвою село нанесене на старовинну військову карту Шуберта. А Листопадівкою воно стало у другій половині 1920-их років, тобто вже за радянської влади. Село вирішили пере-

Виявляється, одне з сіл колишнього Козятинського району назване на честь Жовтневого перевороту 1917 року

іменувати на загальних зборах самі мешканці, і назвали його на честь Жовтневого перевороту 1917 року — однієї з ключових подій в історії СРСР і одного з основних важелів комуністичної пропаганди. Про це свідчить стаття у Вікіпедії із посиланням на публікацію газети «Пролетарська правда» за 1925 рік.

Який стосунок Листопадівка має до Жовтневого перевороту? Все дуже просто: за старим

стилем переворот, в ході якого до влади у російській імперії прийшли більшовики на чолі з Леніним, відбувся 25 жовтня. Коли перейшли на календар за новим стилем, 25 жовтня стало 7 листопада. Ось чому назву Листопадівка планують декомунізувати.

Друге село, яке потрапило до переліку національної комісії, теж розташоване у Махнівській громаді. Це Перемога. Комісія визначила цю назву як таку, що «може не відповідати лексичним нормам української мови, зокрема стосуватися російської імперської політики (російської колоніальної політики)».

Перемога — село старовинне, йому вже майже чотириста років. Однак в історичних джерелах триста чи навіть двохсотрічної давнини ви не знайдете населеного пункту з такою назвою. Тому що споконвіку село називалося Вуйна. Хоча селяни казали «Війна». Не важко здогадатися, що Перемогою село стало у 1945 році — Президія Верховної ради УРСР перейменувала його «з метою збереження історичного найменування та уточнення і

впорядкування існуючої назви». Хоча, ще раз наголосимо, історична назва населеного пункту — Вуйна. І навіть старовинні карти доводять це.

Третє село, яке потрапило до списку, розташоване у Самгородоцькій громаді і називається Красне. Національна комісія також визначила цю назву як таку, що «може не відповідати лексичним нормам української мови, зокрема стосуватися російської імперської політики (російської колоніальної політики)».

Колись це був невеликий хутір, але як саме він називався — достеменно невідомо. На старовин-

них картах поселення позначене без назви. Можемо лише зробити припущення про його імовірну назву: або хутір Мошинського, або Мулькова Дубина, або Ферма Оніхімовської, або трактова корчма Берестова чи хутір Благодир. Саме такі хутори при селі Самгородок вказані в історичному джерелі за 1900 рік. Та одне можемо сказати із стовідсотковою впевненістю — історична назва поселення точно не Красне. Коли саме село отримало таку назву і чи пов'язана вона з комуністичною пропагандою (адже саме червоний колір так полюбили більшовики) — достеменно невідомо.

Старт уже дали

Змінити назву населеного пункту може лише Верховна Рада. І два села на Вінниччині, які національна комісія рекомендувала перейменувати, вже отримали нові назви. Відповідні постанови прийняли на пленарному засіданні Парламенту у четвер, 29 червня. Село Первомайське Дашівської територіальної громади пере-

іменували на Гадаї. Цю ідею запропонувала ініціативна група села, оскільки саме Гадаї — історична назва населеного пункту. Селище Ленінка, що розташоване в Теплицькій громаді, перейменували на Привітне. Без зайвих пояснень зрозуміло, що стара назва підпадала під дію закону «Про декомунізацію»

«За вивіз сміття сплатив на цілий рік, коли його так вивозять, то відмовлюся від послуги»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На гарячу лінію газети «RIA-Козятин» звернувся мешканець вулиці Червоної Калини. Він повідомив, що у середу, 28 червня, працівники «Чистого міста» не забрали сміття біля будинку за № 9.

— Я читач вашої газети, звати мене Анатолій. От тільки що вулицею Червоної Калини проїхав сміттєвоз і частину пакетів зі сміттям комунальники забрали,

а частину залишили на дорозі. Чим їм те сміття не сподобалось? Нехай людям пояснять, чому вони не забрали його. Ми виставляємо сміття з п'яти хат. Комунальник мішок підняв, він йому чимось не сподобався і він його залишив. Я прошу вас, щоб ви приїхали, сфотографували і запитали у мерії, де наші сміттєві баки. Якщо ситуація не зміниться, то у нас не залишиться іншого виходу, як принести мішки з незабраним

сміттям до дверей мерії, — сказав пан Анатолій під час телефонної розмови. — Якщо з вивозом сміття не буде змін на краще, я не буду платити за так званий вивіз сміття.

З паном Анатолієм ми зустрілися в другій половині дня, коли поверталися з Іванковець. На питання, де ті мішки зі сміттям, чоловік відповів: «Сусіди забрали і я забрав, щоб собаки не роздирали».

Наступного дня про ситуацію на вулиці Червоної Калини ми повідомили керуючу справами відомки Аліну Тимошук та міського голову Тетяну Ермолаєву. Це була випадкова розмова під час живого коридору за загиблм війном, але міський голова відповіла: «Навіщо вони зносять мішки в одну купу, коли у договорі чітко прописано, що працівники «Чистого міста» забирають сміття в приватному сек-

торі біля воріт домоволодіння». Якби така розмова була не в день жалоби, а в якійсь іншій ситуації, можна було пояснити міському голові, що мешканці Червоної Калини зносять сміття в одну купу, щоб полегшити роботу комунальній служби. Адже декілька домоволодінь знаходяться, як кажуть люди, в городах. Сміття виносять до дороги, тому що комунальна техніка заїжджати в тупик не має бажання.

Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серії ХМ №1068-426 ПР від 30.06.2020 р.

Видавець ТОВ «Видавництво «РІА» адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а

Засновник: ТОВ «Редакція газети «РІА КОЗЯТИН»

Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та підтримки компанії: АНРВУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, БО «УЦІ» та Kinstellar.

Адреса редакції: м. Козятин, вул. Незалежності, 39 Поштамп, вхід з двору, 2 поверх Тел. 063-66-20-675

Редакційний видавець: Євгеній Білоус 067-687-89-40 mail: evgeniy.belous@gmail.com Редактор: Наталія Піскунічева 063-738-63-10

Газета є членом Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів. Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікацій надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідectво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії KB No.194-57P від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату в будь-якому відділенні зв'язку м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», 21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим. Замовлення №230327

ШИРЯТЬСЯ ІНФЕКЦІЇ. ДОМІНУЄ КЛЕБСІЄЛА, А ЗА НЕЮ І РОТАВІРУС

Будьте здорові ■ Зазвичай у весняно-літній період захворюваність гострими кишковими інфекціями відчутно наростає. Не винятком став і цей рік. Чим хворіють найчастіше та як уберегтися?

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Інфекційні захворювання залишаються актуальною проблемою у всіх без винятку країнах світу вже не одне сторіччя. Всі інфекційні хвороби, в тому числі і нові, становлять загрозу розвитку людства, оскільки є причиною третини загальної щорічної кількості смертей у світі. І це не враховуючи епідемію останніх років COVID-19.

В Україні щороку на інфекційні хвороби хворіють від 600 тисяч до мільйона людей (без урахування грипу та ГРВІ).

Що ж стосується Козятинщини, то у структурі інфекційної патології за I півріччя цього року на підконтрольних ОТГ колишнього Козятинського району найбільш значну частку склали кишкові інфекції — 41,9% проти 44,9% у I півріччі 2022 року, 6,1% у I півріччі 2021 року.

Такі статистичні дані нам надали у Козятинському відділі Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб. Разом із тим у відділі зазначають — захворюваність гострими кишковими інфекціями почала відчутно наростати у травні та червні. Але це прогнозовано з настанням весняно-літнього сезону.

— З групи кишкових інфекцій на підконтрольній території реєструвалися випадки сальмонельозу, шигельозу, гастроентероколітів, хронічних вірусних гепатитів В, С та невідомої етіології. Домінуючу роль серед виділених збудників від хворих на гастроентероколіти склали клебсієла — 28,9%, ентеробактер — 26,7%, протей — 17,8%, цитробактер — 15,6%, — пові-

домляють у відділі контролю та профілактики хвороб

За результатами епідеміологічних розслідувань встановили, що шлях передачі гастроентероколітів у 96,9% випадків був харчовий. На першому місці були продукти, придбані в магазинах, на другому — домашні, на третьому — з ринків.

Разом з тим, за I півріччя 2023 року на Козятинщині не реєстрували спалахів гострих кишкових інфекцій та не виникало ускладнень епідемічної ситуації з кишковою групи інфекцій в організованих колективах та на об'єктах громадського харчування.

Основними причинами захворювання на гострі кишкові інфек-

Заражені мікробами страви та харчові продукти в більшості випадків мають свіжий, якісний та привабливий вигляд

ції та харчові отруєння є нехтування елементарними правилами особистої гігієни — як особами, які готують страви, так і тими, хто їх вживає; порушення технологій приготування їжі; зберігання харчових продуктів в антисанітарних умовах та з порушенням правил товарного сусідства, без дотримання належного температурного режиму. Не менш важливими є якість харчових продуктів і сировини, з яких готується страва. Досить великий ризик несуть у собі продукти (як готові страви, так і сирі м'ясо, молоко, риба тощо), які придбані на стихійних ринках.

Стихійна торгівля — велика проблема

— Саме для Козятинської громади стихійна торгівля є великою проблемою вже багато років. І в першу чергу винні самі жителі, які стимулюють її існування, купуючи швидкопсуваючі продукти, які зберігаються без належного температурного режиму та реалізуються без елементарних умов, — додають у Козятинському відділі контролю та профілактики хвороб.

Факторами передачі інфекції найчастіше стають м'ясні страви, молоко і молочні продукти. Необхідно акцентувати увагу на тому, що заражені мікробами страви та харчові продукти в більшості випадків мають свіжий, доброякісний та привабливий вигляд.

Пояснили і алгоритм зараження. Воно відбувається при проникненні збудника через ротову порожнину в організм здорової людини, викликаючи ураження травної системи. Характерними є нудота, блювота, діарея, різкий біль в області живота, загальна

Щоб уникнути гострих кишкових інфекцій та харчових отруєнь і зберегти здоров'я та працездатність, епідеміологи радять дотримуватися простих правил профілактики

слабкість, підвищення температури тіла та інші прояви інтоксикації.

— Джерелом кишкових інфекцій є хвора людина. Але головними розповсюджувачами є особи з легким перебігом захворювання і особливо ті, хто по роду своєї діяльності зайнятий у сфері обслуговування населення. А саме, продавці продуктів магазинів, робітники системи громадського харчування, підприємств харчової

промисловості, дитячих закладів. Залишаючись на робочому місці, такі особи, будучи хворими, здатні забруднювати збудниками все, до чого торкаються їх руки: посуд, харчові продукти, предмети навколишнього середовища. Крім того, тривалий період ковідних обмежень, а сьогодні військовий стан призвели до відсутності контролю за станом проходження медоглядів даною категорією осіб.

Що робити, щоб не захворіти

Заходи з профілактики гострих кишкових інфекцій, харчових отруєнь в побуті не є складними і полягають в наступному:

- не вживати продуктів і напоїв, які викликають сумнів щодо їх доброякісності та з простроченими термінами споживання. Зберігати продукти харчування тільки у спосіб, зазначений на упаковці, та у встановлений термін;
- не купувати продукти харчування на стихійних ринках або з рук у приватних осіб;
- не готувати продукти із запасом, приготовлені страви вживати відразу. Зберігання без холоду не повинно перевищувати 2 годин;
- дотримуватись технології приготування страв;
- зберігати сирі (необроблені) харчові продукти окремо від готових страв та продуктів, готових до вживання;

- запобігати проникненню комах та тварин до приміщень, де відбувається приготування їжі та зберігаються продукти харчування;
- не брати в дорогу продукти, що швидко псуються (ковбасні, молочні, кулінарні, кондитерські вироби та інші продукти, які потребують охолодження при зберіганні);
- при споживанні овочів та фруктів їх необхідно добре помити;
- не використовувати для пиття, приготування їжі та миття посуду воду з незнайомих джерел; у вимушених ситуаціях проводити її дезінфекцію;
- перед приготуванням їжі та перед її вживанням завжди мити руки з милом, обов'язково мити руки після відвідування туалетів;
- при купівлі будь-якого харчового продукту у торговельній мережі вимагати у продавця документи, що підтверджують якість та безпеку

реалізованої продукції.

— при появі симптомів захворювання (підвищення температури тіла, головний біль, інтоксикація, блювання, рідкі випорожнення, біль у животі, висипання на шкірі тощо) своєчасно звертатися за медичною допомогою.

Всі ці дуже прості правила профілактики допоможуть вам уникнути гострих кишкових інфекцій та харчових отруєнь і зберегти здоров'я та працездатність.

І наостанок. Пам'ятайте: відповідальність за якість та безпечність будь-якої продукції, що випускається, виготовляється і реалізується, в повній мірі лежить на суб'єкті господарювання. А відповідальність за страви, приготовлені вдома, — особисто на кожній людині, — підсумували у Козятинському відділі контролю та профілактики хвороб.

Гінеколог, стоматолог, нарколог і не тільки. Розповіли про безоплатні медпослуги Козятинської ЦРЛ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У 2023 році Козятинська ЦРЛ уклала з НСЗУ договір на 18 пакетів. До них входять амбулаторна та стаціонарна медична допомога, лабораторна та апаратна діагностика (УЗД, КТ, рентген, ЕКГ). На сторінці «Козятинська ЦРЛ» у фейсбці опублікували пояснення козятинчанам про медичні послуги, які надаються у лікарні.

В межах державної програми медичних гарантій КП «Козятинська ЦРЛ» гарантує громадянам України, іноземцям, особам без громадянства, що постійно проживають на території України та особам, що визнані біженцями або такими, що потребують до-

даткового захисту безоплатну стаціонарну, амбулаторну спеціалізовану медичну допомогу та проводяться діагностичні обстеження.

Держава визначає, що в межах гарантованого державою медичного забезпечення, медичні послуги надаються безоплатно, послуги за межами гарантованих державою надаються платно відповідно до тарифів, визначених на платні послуги.

Для отримання безоплатної медичної допомоги пацієнт повинен мати електронне направлення від сімейного або лікуючого лікаря. Також безоплатно надається допомога пацієнтам, що звертаються в екстрених (невідкладних) станах.

Безоплатна медична допомога, також надається без направлення, коли пацієнт звертається до гінеколога, у тому числі дитячого, психіатра, нарколога, педіатра, стоматолога (планова допомога для дітей та ургентна для дітей і дорослих), фтизіатра, лікаря, у якого під наглядом перебуває пацієнт із хронічними захворюваннями.

«Коли пацієнт бажає отримати медичну допомогу чи медичні послуги, що не передбачені пакетами державних медичних гарантій або пацієнт не має направлення від сімейного/лікуючого лікаря (у випадках, коли це передбачено), медичні послуги в КП «Козятинській ЦРЛ»

надаються платно, відповідно до тарифів, затверджених виконкомом Козятинської міської ради. Для цього пацієнт отримує рахунок на оплату та сплачує за послугу в будь-якій банківській установі. З чеком про оплату йде до лікарні та отримує необхідну послугу», — пояснюють у лікарні.

Стаціонарна медична допомога, за електронним направленням, пацієнтам надається безоплатно. Також безоплатно пацієнти забезпечуються медикаментами та медичними засобами відповідно до Національного переліку основних лікарських засобів, затвердженого постановою КМУ від 25 березня 2009 року

№ 333 (в редакції постанови КМУ від 13.12.2017 р. № 1081)

«Вкотре наголошуємо, коли у вас безпідставно вимагають гроші, просимо звернутися до адміністрації з письмовою заявою. Плата за медичні послуги здійснюється лише за послуги, що не входять до переліку державних гарантій (або пацієнт не дотримується порядку надання безоплатних послуг). Кошти пацієнтом сплачуються на банківський рахунок лікарні, а не в скриньку. Додатково повідомляємо, що кожен пацієнт лікарні може допомогти лікарні, надавши благодійну допомогу на спеціальний банківський рахунок лікарні в сумі, яку визначить сам», — підсумували у ЦРЛ.

ВІН МІГ ЗАЛИШИТИСЬ В АНГЛІЇ ІНСТРУКТОРОМ, АЛЕ ПОВЕРНУВСЯ

Втрата ■ В передостанній день червня ми прощалися з Героєм Олександром Трачуком. Він пішов на війну, бо не міг інакше. Він любив батьків, дружину, синів і Україну. Хотів, щоб над головами його близьких було мирне українське небо. Після навчання в Англії міг залишитися інструктором та відмовився і поїхав захищати Батьківщину

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Зустріла Козятинська громада свого Героя живим коридором біля будинку, де він жив із дружиною і двома маленькими синами. Провести його в останню дорогу прийшли рідні, родичі, друзі і знайомі Олександра, близькі друзі дружини Дар'ї та друзі і знайомі батьків захисника України.

Прощання біля дому Олександра було дуже важким. Близькі та рідні, як могли підтримували дружину Дар'ю, а мама Героя, коли обняла домовину сина, втратила свідомість. На щастя, біля неї був її молодший син Сергій і він разом із лікарем надали їй першу медичну допомогу.

Попрощавшись біля будинку Героя, траурна колона перемістилася на площу, де громада влаштувала захиснику України ще один живий коридор. Там за загіблм війном відбувся мітинг-реквієм.

Відкрила його заступник директора міського будинку культури Лариса Ромасько.

— Йде другий рік широкомасштабного російського вторгнення, а у нас другий рік

місяць лютий. За цей час наші серця стали глибокими, як океан. Вони розриваються від любові до своїх рідних, дому, землі. Ми усвідомили цінність кожного нового дня з коханою людиною. І навчилися люто ненавидіти ворога... Російський нелюд хоче нас знищити просто за те, що ми українці. Та заважають це їм зробити наші захисники. Сьогодні плаче наша громада, плаче Україна та небо, — сказала ведуча мітингу та запросила до молитви благочинного Вінницько-Тульчинської єпархії отця Романа Масиру та митрофорного протоієрея Василя Влізла. Після завершення заупокійної молитви Лариса Ромасько розповіла біографію Героя.

Олександр народився 23 травня 1994 року в селі Махаринці, навчався в Козятинському училищі та довгий час працював у службі перевезення пасажирів. У 2022 році працював у Київській охоронній фірмі.

7 березня 2023 став на захист України. Був призначений на посаду оператора Першого парашутно-десантного взводу третьої десантно-штурмової роти третього десантно-штур-

мового батальйону в/ч. А 0224. Олександр проходив навчання у Великобританії.

Як повідомили друзі дружини Олександра, він так добре розбирався в техніці і освоїв програму навчання, що йому запропонували залишатися інструктором навчального процесу. Але він відмовився, тому що не міг сказати: ви, хлопці, їдте, а мене залишають тут, і він поїхав воювати за Батьківщину.

На жаль, 18 червня 2023 року під час виконання бойового завдання, в районі виконання завдань за призначенням, в ході ведення бойових дій в н. п. Но-

«Написали СМС Саші, а він відповів, що хоче лише одного, щоб над нами було чисте небо. Пам'ять про нього буде вічною»

вомихайлівка Донецької області Олександр Транчук загинув. У нього залишилися двоє маленьких синів.

Слово мали священник Василь Влізла та міський голова Тетяна Ермолаєва. Після їх виступів з Олександром стала прощатися громада. Провели козятинці Героя, стоячи на колінах.

З площі траурна процесія взяла курс на Махаринці. Ще одну молитву за загіблм війном провели священники ПЦУ Роман Масира, Василь Влізла та настоятель Свято-Покровського храму села Сестринівка отець Іван Дуник біля будинку, де пройшло дитинство Олександра. А вже від будинку, де зростав Герой, пішли живим коридором до сільського кладовища.

В живому коридорі помітили

Олександру Трачуку назавжди 29 років. Він був добрим сином, чоловіком, батьком

директора місцевої школи Валерія Кушкевича.

— Саша вчився у нашій школі, пам'ятаю, як він прийшов у перший клас. Завжди був активний і дуже любив техніку. В школі його поважали, тому що він завжди був готовий прийти на допомогу. Саша від першого до останнього класу у ставленні до роботи був прикладом для інших. Він був дуже хорошим хлопцем.

Проводили в останню дорогу Героя і його однокласники. Олександра, Альона, Ірина, Наталя, Юлія, стерши з очей сльози, сказали: «Ми завжди в першу суботу червня зустрі-

чаємося класом. В цьому році у нас була 12-та річниця випуску зі школи. Написали СМС Саші, а він відповів, що хоче лише одного, щоб над нами було чисте небо. Пам'ять про нього в наших душах і серцях буде вічною».

Сільський староста Наталя Василюк подякувала батькам за виховання такого сина і закликала всіх стати на коліна, і вклонитися йому за те, що він захистив небо над нами.

Поховали Олександра на Алеї Слави сільського кладовища під Гімн України, а від військових на його честь прогрімів військовий салют.

Глуховецька громада провела в останню дорогу Героя України Юрія Кратюка

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Знову важка втрата, загинув відважний син України глухівчанин Юрій Кратюк.

Зустріла Глуховецька громада свого захисника 28 червня, організувавши живий коридор по всьому маршруту, яким йшов кортеж із тілом Героя.

Прощалися із земляком 29 червня. Від будинку Героя траурна колона пройшла живим коридором до площі села. Біля будинку культури зазвучала «Пливе кача». Ведуча відкрила мітинг-реквієм скорботи і пам'яті та звернулася до громади:

— Шановні глухівчани, серце зупиняється, коли думаєш, скільки горя і біди прийшло на нашу землю. На жаль, багато разів ми чули «Пливе кача» в нашій громаді. «Пливе кача» знову присвячується нашому односельчанину, життя якого забрала жорстока війна. Сьогодні скорбот-

ний день для всіх жителів нашої громади. Ми зібрались віддати шану, розділити біль та провести у останню путь нашого земляка. Він білим янголом на щиті повернувся додому, на свою рідну землю, наш Герой — головний сержант третього стрілецького взводу, другої стрілецької роти, першого стрілецького батальйону Юрій Кратюк. Він планував, мріяв, кохав. Однак російські окупанти обірвали його життя та мрії, — сказала ведуча та запросила до молитви священників ПЦУ. Після завершення чину поховання, ведуча розповіла, при яких обставинах і де загинув Юрій Кратюк та розповіла його біографію.

— Під час виконання бойового завдання, поблизу населеного пункту Діброва, що на Луганщині, 21 червня 2023 наш земляк загинув. Йому було і назавжди буде 48, — сказала ведуча мітингу. — Народився Юрій Федорович

19 квітня 1975 року в Глухівцях. Закінчив місцеву школу. Після шкільної освіти вступив до Козятинського училища залізничного транспорту, де отримав фах провідника. Працював на «Укрзалізниця», згодом став працювати будівельником за кордоном та по всій Україні.

Друзі Юрія відзначали, що він із перших днів повномасштабного російського вторгнення в Україну не міг стояти осторонь. Приїхав з-за кордону, пішов до територіального центру комплектування та соціальної підтримки і був призваний на військову службу в грудні 2022 року.

А ще говорили, що головною цінністю для Юрія була сім'я: дружина Ірина, сини Назарій, Тарас та донечка Іванка. Понад усе він пишався своїм старшим сином Назарієм, який також захищає Батьківщину.

Всі, хто знав Юрія, відзначають, що він був надзвичайно світ-

лою, доброю і широко людиною, гарним сім'янином, люблячим чоловіком, добрим татом, хорошим сином, господарником, вірним другом, душею компанії, добрим воїном, та справжнім патріотом Батьківщини.

Юрій був одним із тих, завдяки кому війна не добралася до наших домівок і він ціною власного життя дарував нам спокій тут.

На мітингу слово мали селищний голова Олександр Амонс, благочинний Вінницько-Барської єпархії, митрофорний протоієрей Валерій Кушнір та однокласник Юрія військовий капелан одного з розвідувальних батальйонів Сергій Самоцький. У своїх промовах вони наголошували, що проклята війна забирає життя найкращих, цвіт нації і смерть кожного воїна, це не тільки біль родини, біль побратимів Юрія. Це біль усієї громади, це біль всієї України. Ми зробимо все, щоб бути гідними пам'яті наших

героїв, ми будемо пам'ятати і молитися, щоб наші воїни спочивали з миром.

Після завершення прощального мітингу траурна процесія пройшла живим коридором до сільського кладовища. Поховали Юрія земляки під Гімн України, а від військових прогрімів військовий салют.

Слова вдячності і пам'яті сказані на День жалоби підтверджені діями — за Юрія громада буде пам'ятати та за кожного їхнього земляка.

ПЛАКАЛИ ВСІ, НАВІТЬ НЕБО, КОЛИ ПРОВОДИЛИ ВАДИМА

Пам'ятатимемо ■ На День Конституції України Самгородоцька громада попрощалася з мужнім воїном-захисником із Блажіївки Вадимом Андрійченком. Без сина залишилися згорьовані батьки, без чоловіка — молода дружина, без батька — маленький син Артем. 17-го червня Вадиму виповнилось 35, а 25-го — його серце зупинилось, не витримало важких поранень

ІРИНА ШЕВЧУК

Трагічна звістка про непоправну втрату увірвалася у Самгородоцьку громаду чорним птахом 26 червня. Віддав своє життя за Україну Герой із Блажіївки Вадим Андрійченко. Молоде життя обірвала страшна війна. Йому б ще жити, любити, працювати, та він став зіркою на небі. Повернувся до рідної домівки на щиті, назавжди. Земляки зустрічали траурний кортеж із тілом загиблого воїна, стоячи на колінах. У невимовному горі 28 червня Вадима провели в останню путь.

Схилили голову у скорботі та віддати шану до будинку, де зростав Вадим, прийшло багато людей. Друзі, однокласники, одноклубники, колеги, побратими несли квіти і не стримували сліз. У рідному селі Вадима знали як доброго, широкого, завжди усміненого односельчанина, друга, товариша і повірити в те, що його вже з нами немає, дуже важко. Не описати словами той біль, що переживають батьки та рідні. Страшна втрата, рана на все життя.

Заквітчаною дорогою Героя проводжали від рідного дому до храму Покрови Божої Матері. Там відбулось заупокійне богослужіння за українським воїном, яке очолив священник Вінницько-Барської єпархії Православної Церкви України Благочинний протоієрей Валерій Кушнір. Коли Вадима винесли з церкви, здійнявся вітер і українське небо пустило сльози. По дорозі до цвинтаря моросив дощ, а коли

розпочався мітинг-реквієм, почався ще більший. Потім втих і знову пустився, визирнуло сонце. Плакала громада, плавав світ...

У прощальній промові розповіли біографію Героя. Народився Вадим Андрійченко 17 червня 1988 року в дружній родині Лариси Іванівни та Василя Олександровича Андрійченків. З вересня 1995 року навчався у Дубовомахаринецькій загальноосвітній школі, а потім продовжив навчання

Класний керівник Василь Лопушан, який возить допомогу військовим на фронт, наголосив — Вадим був дійсно Героєм

у старших класах Зозулинецької. Вступив до Державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Здобув вищу освіту, одружився зі Світланою. Працював учителем історії та правознавства. В 2017 році в сім'ї народився син Артем.

— Вадим був люблячим сином, братом, онуком, турботливим чоловіком, батьком, вірним товаришем, ширим життєрадісним і мужнім патріотом. В перші дні повномасштабного вторгнення повернувся з-за кордону в Україну, щоб стати на захист рідної землі у складі 59 бригади, першого стрілецького батальйону. Наш Герой проходив службу у гарячих точках на сході України, Херсоні, Миколаєві, Мар'їнці. Відбувши навчання у Києві, отримав зван-

17 червня Вадиму виповнилось 35 років. Через тиждень він помер від важких поранень

ня молодшого лейтенанта. Помер 25 червня 2023 року, внаслідок важких травм. Герої української землі не вмирають, вони просто перестають бути поруч, — сказала ведуча мітингу.

Слова співчуття, підтримки та вдячності за сина-Героя висловили голова Самгородоцької громади Сергій Лановик, директор Дубовомахаринецької гімназії Володимир Залевський, класний керівник Василь Лопушан.

— Оцим дощем плаче весь світ, не тільки наша громада плаче за нашим Героєм. 489-ий день війни, на цьому священному місці ми знову прощаємося з мужнім воїном. Ніякими словами не можна заспокоїти біль, який відчувають рідні. Це величезна втрата, яка ніколи не окупиться і не забудеться. Герої не вмирають доти, доки ми будемо їх пам'ятати.

Володимир Залевський у своїй промові сказав, що знав Вадима, як розумного та здібного учня, трудолюбивого, спокійного за характером, дружельюбного, завжди усміненого, доброго та вихованого, активним у житті школи. Він був гарним товаришем, його любили діти, поважали і цінували колеги та батьки за його вдачу. Був сильним духом, справжнім патріотом, мужнім захисником.

Класний керівник Василь Лопушан, який активно волон-

Коли Вадима винесли з храму Покрови Божої Матері, здійнявся вітер і українське небо пустило сльози

Віддати шану Вадиму прийшло багато людей. Заквітчаною дорогою Героя проводжали від рідного дому до храму Покрови Божої Матері

терить і возить допомогу військовим у гарячі точки, наголосив — Вадим був дійсно Героєм, Воїном з великої літери, дуже відповідальним та надійним побратимом. Також звернувся до всіх присутніх не забувати, що у нашій країні йде війна, ворог намагається знищити нас як націю. Ми маємо бути згуртованими та єдиними, підтримувати наших військових, які високою ціною

виборюють для нас мирне, вільне майбутнє.

Після всіх промов із Вадимом почали прощатися. Пролунав військових салют. Під звуки Гімну України тіло Героя віддали землі. Могила заклали букетами, вінками та квітковими корзинами, замайоріли прапори. Один державний, а другий — бригади, в якій служив Вадим. Вічна слава і пам'ять, родині — щирі співчуття.

Залишив по собі добру пам'ять та гідні справи

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Третього липня 2023 року, на 71-му році життя, перестало битися серце шановної та поважної людини, голови Селянського (фермерського) господарства (СФГ) «Лоза» села Лозівка Самгородоцької громади Василя Демидюка.

Василь Демидюк народився 28 листопада 1952 року в с. Лозівка Козятинського району Вінницької області. Навчався в Збаразьській школі, закінчив Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут

за спеціальністю інженер-технолог. З 1981 по 1991 роки працював на Вінницькому ПО «Хімпром», з 1994 року був керівником фермерського господарства «Лоза», з 2005 по 2011 рік — голова правління ТОВ «Прилуцьке», а з 2013 року керівник ФГ «Лоза». Був активним депутатом районної ради декількох скликань та сприяв вирішенню ряду важливих питань життєдіяльності громад.

Зробив великий внесок у розвиток інфраструктури та соціально-культурний розвиток села Лозівка. Опікувався та надавав посильну допомогу соціаль-

но-культурним об'єктам та жителям Самгородоцької територіальної громади.

«Василь Якович пішов від нас, залишивши по собі добру пам'ять та гідні справи. Від імені сільського голови Сергія Лановика, депутатського корпусу та виконавчого комітету сільської ради висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким та друзям із приводу непоправної втрати близької людини. Сумуємо разом із вами. Нехай пам'ять про Василя Яковича назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав», — йдеться у повідомленні Самгородоцької громади.

СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦЯМ ТЕРМІНОВО ПОТРІБЕН ПОЗАШЛЯХОВИК

Важлива кожна гривня ■

Військовослужбовці, побратими та просто добрі друзі Микола Галінський та Микола Гріщенко з Козятина оголосили збір коштів на позашляховик в один із спецпідрозділів «Гвардії наступу». Хлопці вже закінчують навчання і готуються до виїзду в зону бойових дій. Тож авто їм там конче необхідне

ІРИНА ШЕВЧУК

Про збір коштів на позашляховик наші військовослужбовці-земляки оголосили на своїх сторінках в інстаграмі. Звернулися і до нашого видання, щоб якомога швидше назбирати необхідну суму. На все про все потрібно 270 тисяч гривень. Автівка має бути високої прохідності та великої місткості, для виконання бойових завдань. Ми поспілкувалися з Миколою Галінським. У перервах між навчанням він розповів про службу, бойовий дух та висловив вдячність тим, хто допомагає в тилу.

РАЗОМ НАВЧАЛИСЯ — РАЗОМ СЛУЖАТЬ

26-річний Микола Галінський та 23-річний Микола Гріщенко народилися в Козятині, закінчили Козятинське вище міжрегіональне училище залізничного транспорту. Згодом Микола Галінський пішов на військову службу за контрактом у 2016 році і закінчив її в 2020. А його побратим Микола Гріщенко після училища пішов

працювати на залізницю машиністом електровоза.

На другий день від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, 25 лютого 2022 року, хлопці обоє стали у стрій в боротьбі з ворогом. Спочатку були військовослужбовцями роти охорони першого відділу Хмельницького РТЦК СП. Згодом прийняли рішення про перехід до спецпідрозділу і подали заявку до вступу в 12 бригаду спецпризначення. Наразі тут проходять службу.

«Ми знаємо, за що пішли боротися, і будемо битися за нашу землю. Всі хлопці вмотивовані та готові йти у бій»

Микола Галінський має звання молодшого сержанта, а Микола Гріщенко — солдата.

Молоді, амбіційні, справжні, мужні патріоти своєї країни. Бойовий дух у наших земляків, як то кажуть, зашкалює. Готові

нищити окупантів. Аби робити це краще та швидше, необхідний надійний залізний кінь. На фронті без нього ніяк. Тому вирішили звернутися за допомогою до тих, хто в тилу.

АВТІВКА ПОТРІБНА ТЕРМІНОВО

— Збір коштів ми з товаришем організували вперше, так як перевелися у підрозділ спецпризначення і готуємося до виїзду в зону бойових дій, — розповідає Микола Галінський. — Часу обмаль. Для виконання службових завдань, тобто перевезення особового складу, боєприпасів, потрібен позашляховик (пікап). Він дозволить нам виконувати свої специфічні завдання на всі 100 відсотків.

Необхідна попередня сума збору для купівлі, транспортування — 270000 гривень. Станом на 4 липня назбирали трохи більше 70 тисяч.

— Друзі, в цей скрутний час хочемо попросити у вас допомоги. Кожна гривня має вагу, якщо ми хочемо виграти війну, то маємо зробити все для цього, а автівка нам у цьому допоможе, — підсумував Микола Галінський і додав: — Усі хлопці, які з нами проходять військову службу, мають високу мотивацію та високий бойовий дух. Ми знаємо, за що прийшли боротися, і будемо битися за нашу землю так, як тільки зможемо. Всі хлопці максимально вмотивовані та готові йти у бій. Дякуємо вам, всім, хто є в тилу, за те, що підтримуєте.

Разом — переможемо. Віримо в наших захисників та долучаємось до збору.

Військовослужбовці Микола Галінський та Микола Гріщенко з Козятина оголосили збір коштів на позашляховик в один із спецпідрозділів «Гвардії наступу»

РЕКВІЗИТИ ДЛЯ ЗБОРУ НА АВТО

Посилання на банк <https://send.monobank.ua/jar/b17e9pJxZ>

Картка Monobank — 5375 4112 0667 6483

Галінський М. В.

Картка ПриватБанку -

5168 7520 0609 9280 Галінський М. В.

Крипто — USDT (TRC-20)

TGJQduznuuthGjgv32GmbdwfH

9LBapRpHx

PayPal

kolyanlq2013@gmail.com

«Ви людей ловіть, а не до мене руки протягуєте»

ОЛЕНА УДВУД

Ця ситуація сталася у понеділок, 3 липня. Волонтерка Наталія Пастушок мусила викликати швидку і поліцію — між жінкою і козятинчанином стався конфлікт, коли вона прийшла з пакетом сухого корму годувати котів, які живуть на вулиці.

— Це тут, на маленькому базарчику біля брами, з тієї сторони, де контейнери, — розповідає Людмила Іллієвич-Швець, голова громадської організації «Захист тварин «Сіромашка». — Там дуже багато кошенят є, позаду приватний сектор. Коли Наташа прийшла годувати котів, повискакували люди, почали кричати.

За словами волонтерок, чоловік, якому не сподобалося, що Наташа годує безпритульних чотирилапиків, почав поводитися агресивно. Козятинчанин намагався вирвати у жінки пакет із кормом і штовхав її. Те, що чоловік штовхнув Наталію, видно і на відео, яке записали волонтери і запостили у Фейсбук.

— Ви гроші давали на цей

корм? — питає на відео Наталя.

— Коти обсикають все, що можуть, — каже до неї козятинчанин.

— Ви людей ловіть, які їх сюди підкинули, а не до мене руки протягуєте, — каже Наталя.

— Не годуйте їх тут, — стоїть на своєму козятинчанин.

— Це ми ще пізно відео увімкнули, — розповідає Людмила Іллієвич-Швець. — Цей дядько Наташу декілька разів гарно постріпав. Люди викликали швидку, тому що у Наташі тиск піднявся, їй стало зле. Поліція також не заподіяла зла, просто хотіла врятувати кошенят від голодної смерті.

Після цього інциденту Наталя Пастушок почувається зле — жінка навіть пішла на лікарняний. І це зовсім не дивно, адже вона дуже рознервувалася. Хоча нікому не заподіяла зла, просто хотіла годувати кошенят від голодної смерті.

— Нам би дуже хотілося, щоб ця інформація не замовчувалася, — продовжує Людмила

Іллієвич-Швець. — Це не є нормою, суспільство має змінюватися і хоча б не шкодити, якщо не хочеш допомогти.

Волонтери підготовують безпритульних чотирилапих кожного дня. І не їхня вина в тому, що коти й собаки живуть на вулиці. Адже тварин туди відправили не зоозахисники, які останні копійки витрачають на корм та ліки, а попередні горе-господарі, які вирішили чотирилапих здихатися. Про притулок волонтери навіть не мріють. Вони просять хоча б місце для перетримки. Тому що забрати додому усіх котів і собак, які живуть на вулиці, неможливо. У кожній вдома вже мініпритулок.

— Можу сказати про себе, що у мене дев'ятеро малих з вулиці, яких я зараз лікую, тому що вони хапають вірусні та інфекційні хвороби, — каже Людмила. — Це ще зовсім маленькі груднички, я їх зі шприца году. А ще є мої домашні коти. Ми дуже потребуємо приміщення, щоб ми могли розділити його на бокси. Щоб тваринки, яких ми роздаємо, були окремо від

тих, яких ми лікуємо. А не волоти їх всіх додому. Тому що це ненормально. Ми не маємо вдома ділянки квартири, де б можна було просто відпочити. Нас не чують, але можливо, коли про це постійно говорити, до нас дослухаються.

Та потрібне волонтерам не лише приміщення для перетримки, а й хоча б якість фінансування. Людмила каже —

зверталися до влади, поки що це результатів не дало.

— Можливо нам могли б виділяти хоч якусь допомогу, — додає Людмила. — Ми купуємо ліки для тварин за свої гроші. Вчора я купила 10 ампул противірусного і два імуномодулятори. Я заплатила 760 гривень. Ми постійно потребуємо і того ж корму. Було б добре, якби нам виділяли кошти хоча б на харчування.

ЗАРЯДИЛИ НА ПЕРЕМОГУ: ЗА ДВІ ГОДИНИ СПЛЕЛИ СІТКУ ДЛЯ ЗСУ

Так тримати! ■ Весело і з користю для нашого війська провели вечір п'ятниці козятинчанки. Дівчата сплели величезну маскувальну сітку, над якою зазвичай треба трудитися декілька днів. І більшість жінок це робили вперше

ОЛЕНА УДВУД

На початку березня Ірина Шахін та Тетяна Міщук заснували у Козятині ресурсний простір можливостей і розвитку «Мальва». Щоп'ятниці дівчата влаштовують цікаві зустрічі та майстер-класи, на яких знайомлять із талановитими особистостями нашого міста, а учасниці клубу опановують новий досвід. Перед Великоднем дівчата вчилися писати писанки, а нещодавно робили Берегинь із майстринею Наталією Баштовою, минулого тижня із кухарем Іриною Степовою власноруч приготували смачні роли, а цієї п'ятниці вирішили долучитися до гарної справи і сплести маскувальну сітку.

Ще на початку повномасштабного вторгнення Тетяна Яковлева організувала у Козятині команду, яка регулярно плете сітки та кікмори для наших воїнів. Волонтери постачають жінкам основи і тканину, а козятинчанки роблять на замовлення військових необхідні атрибути для маскування і передають їх ЗСУ.

Учасниці ресурсного простору «Мальва» долучилися до цієї справи. У залі, де плетуть маскувальні сітки, зібралося 15 дівчат.

— Ви вже пробували таке робити? — запитує Людмила у Наталії.

— Ні, це перший раз, — відповідає Наталія.

— Я давно хотіла спробувати плести, але не знала, у які дні дівчата збираються, — включається в розмову Тетяна.

Половина сітки вже готова. Тож дівчатам залишається лише довести справу до кінця. Вони беруть смужки камуфляжної тканини, які для них заздалегідь заготувала команда Тетяни Яковлевої і беруться до роботи. Стають біля сітки, закріпленої на вішаки, і починають потроху вплітати тканину в основу.

— Проводите смужкою через отвір, а потім з правого боку витягуєте, так буде рівно і красиво, — показує Марина. Вона у плетінні сіток справжня профі, бо має чималий досвід. Коли почалося повномасштабне вторгнення, на підприємстві, де працює Марина, зібралася ціла

Дівчата плели сітку і паралельно спілкувалися між собою: говорили про парфуми та інші жіночі штучки

команда, яка плете сітки. Чоловіки і жінки плетуть прямісінько на робочому місці під час обідньої перерви.

— Ми шукали такі вішаки, щоб натягувати на них сітку, — продовжує Марина. — А потім знайшли в одній із кімнат стенди. Вони як то чекали на нас. Ми кріпимо основу на ці стенди. Набагато зручніше плести, коли сітка натягнута не лише зверху, а й знизу.

Щоб полегшити собі завдання, Марина притримує край сітки ногою. Потім у неї з'являється

До плетіння маскувальної сітки долучилося 15 дівчат. Багато з них пробували це робити вперше

ідея — прив'язати до краю основи пляшку з водою. Вона виконує роль важеля.

Робота кипить. Дівчата плетуть у швидкому темпі. Ряд за рядом. Коли одна смужка тканини закінчується, беруть наступну, продають її через отвір тієї, яка вже вплетена в основу, і таким чином з'єднують. Паралельно розмовляють про парфуми та інші дівочі речі. Для них це наче медитація, яка допомагає зняти напругу важкого робочого тижня.

Людмила — також не новачок у цій справі. Вона плела сітки разом із командою Тетяни Яковлевої.

— Попередній раз ми плели сітку беззупину п'ять годин, — розповідає Людмила. — Але нас тоді було набагато менше. А зараз нас так багато, що роботи години на дві, не більше.

Людмила не помилилася — за дві години дівчата завершили маскувальну сітку, яка стане у нагоді нашим захисникам і вбереже їх та техніку від очей ворога.

— Нарешті моя мрія здійснилася, — каже Тетяна з посмішкою на обличчі. — Я так давно мріяла хоч якось допомогти нашим воїнам.

Ряд за рядом жінки вплітали стрічки у сітку. Це наче своєрідна медитація

— Дівчата, ми зробили добру справу — сплели величезну сітку, яку зазвичай плетуть не один день, — каже Тетяна Міщук, одна з організаторок ресурсного простору можливостей і розвитку «Мальва». — В гурті та єдності сила! Сітка заряджена нашою енергією та

гарним настроєм, тож нехай береже тих, для кого вона призначена. Якнайшвидшого миру нашій країні.

Додамо, що на цьому дівчата зупинитися не планують. У «Мальві» готують інші зустрічі, де козятинчанки також будуть долучатися до допомоги ЗСУ.

Передали воїнам продукти харчування

МАРІЯ ЛЕХОВА

Волонтерська організація «Родина» села Білопіль та села Селище, яка діє на базі Білопільської гімназії, продовжує активно допомагати нашим захисникам. Цього разу воїнам передали продукти та дитячі малюнки.

Як інформують на сторінці Білопільської гімназії, воїнам-землякам передали сухі сніданки, печиво, сухі супи, тушонку, енергетичні батончики, солодоші; спальники, шкарпетки, свічки.

Також були сплетені та передані маскувальні сітки воїнам-односельчанам: Владиславу Андрушчуку, Владиславу Будішевському, Євгену Морозу.

«Пам'ятаємо і про воїнів, які знаходяться на лікуванні у м. Ві-

нниці в лікарні імені М. Юшенка. Їм були відправлені продукти харчування: борщова заправка, морожені фрукти, печиво, овочі, зелень», — додають у повідомленні.

Не такий страшний суд, як ним лякають

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ця історія про нашого знайомого, який прописаний за однією адресою, а проживає в іншому місці. Йому на адресу, де він давно не проживає, надходили повідомлення про сплату боргу за транспортування газу. В повідомленнях Вінницьоблгаз йшлося, якщо борг не буде сплачено, то через суд йому доведеться сплатити сам борг, судові витрати та ще й плату найманими адвокатами, а це загалом близько 5 тисяч гривень.

Свої погрози газовики виконали, не зважаючи на те, що подачу газу до нежиле приміщення вони самі перекрили. До речі, в суді постачальник блакитного палива «Оператор газорозподільної системи Вінницязгаз»

висунув менші фінансові вимоги, ніж були у повідомленнях, в яких газовики попереджали, що будуть звертатися до суду. Оператор ГРМ вказав тільки 2553,12 гривні боргу за транспортування газу і 268,40 гривні судових витрат.

Суддя нашого місцевого суду винесла рішення про стягнення боргу. Разом із тим пояснила, що боржник має право не погодитися з боргом і скасувати його через суд у 15-денний термін.

На другий день після отримання судового рішення, наш знайомий звернувся до правозахисників, щоб ті розтлумачили, які у нього можуть бути перспективи в суді. Юристи порадили зібрати документи, які підтверджують, що чоловік проживає за іншою адресою і такою

послугою, як транспортування газу, не користується.

Взяти довідку про місце проживання — процедура не складна. Але у нас її можуть дати лише у ЦНАПі. ЦНАП дає акт, в якому троє сусідів свідчать про місце проживання. Акт сусіди підписали. На підставі свідчень сусідів ЦНАП видав потрібну довідку.

Коли всі потрібні документи були зібрані, юрист написав заяву на скасування боргу і суд борг скасував. Як довго це тривало?

Судовий наказ про стягнення боргу набрав чинності 30 травня 2023 року, 7 червня його отримав наш знайомий. Заява на скасування боргу була подана 19 червня. Через два дні була винесена ухвала суду про скасування боргу.

ЯКИМ БУВ БІЗНЕС У КОЗЯТИНІ ПІВТОРА СТОЛІТТЯ ТОМУ

Ретро ■ Наше місто своїй появі завдячує залізниці. Відкриємо вам невеликий секрет — козятинчани заробляли собі на хліб не лише на залізничному транспорті. Розповідаємо, що колись виготовляли і продавали у Козятині і яке з цих підприємств працює донині

ОЛЕНА УДВУД

У ці вихідні буде День міста, вже 149-ий за рахунком. Попри те, що офіційною датою заснування Козятини вважається 7 липня 1874 року, поселення довкола залізничних колій виникло майже на 20 років раніше — вже у 1860 році на місці сучасних вулиць Винниченка, Пилипа Орлика, Стуса, частини Героїв Майдану, Грушевського і Незалежності вже були будинки. Про це свідчить старовинна військова карта Шуберта.

На той час більшою частиною сучасного Козятини володів Мар'ян Лехно-Васютинський. Він викупив ці землі у Йосипа Рожнятовського. І саме завдяки клопотанню Васютинського поселення отримало статус містечка. Це сталося 7 липня 1874 року. Мар'ян Лехно-Васютинський був не лише заможним паном, а й благодійником. Він пожертвував свої землі на будівництво земської лікарні, костелу, який був у районі сучасної пошти, залізничного училища, базарної площі, на місці якої нині сквер і площа Героїв Майдану.

Дохід наш заможний землевласник мав не лише зі своєї землі. У Козятині в Мар'яна Лехно-Васютинського був ще й бізнес. Йому належав цегельний завод. Розташовувався він у південно-західній частині міста, орієнтовно в районі вулиці Довженка. На панському цегельному заводі працювало двадцять селян.

РОБИЛИ МІНЕРАЛКУ

Цегельний завод у Козятині на той час був не один. Ще одне таке підприємство розташовувалося на тій стороні. Імовірно, саме з продукції, виготовленої на цьому заводі, побудували знамениту козятинську швейну фабрику. У її стінах, до речі, колись варили пиво.

Виробляли у Козятині не лише хмільні напої. У 1900 році в нашому місті було два заклади штучної мінеральної води. А ще працювали два винних погреби, відвідувачам яких продавали вино, проте якого воно було виробництва (місцеве чи привозне) — точно сказати не можемо. Була також державна винна лавка і дві приватні лавки, де продавали пиво. Що казати, якщо в Козятині навіть бочки під всі ці напої виготовляли — у місті було дві бондарні.

Півтора століття тому у Козятині були не лише магазини й заводи, а й доволі розвинена, як на той час інфраструктура. Позаяк через місто проходила залізниця, а поруч із Козятиним — міжміська дорога, у нас

Було сто років тому в Козятині те, чого немає зараз — на той час у місті працювало цілих три книгарні. Зараз — жодної

було два заїзди. Це недорогі готелі, де можна було переночувати, залишити коней з возом і поїсти. Ці заїзди розташовувалися неподалік один від одного за Білою Казармою.

ДАВАЛИ ПРИВАТНІ УРОКИ

На початку минулого століття місто розвивалося швидкими темпами і вже до 1913 року Козятин не лише виріс за масштабами, тут з'явилося ще більше різноманітних підприємств і товарних точок. Більше півсотні наших підприємців займалися бакалією, більше двох десятків продавали побутові товари першої необхідності, так само понад двадцять підприємців мали мануфактури — невеликі виробництва.

Це вулиця Пилипа Орлика. Сто років тому тут була величезна кількість торговельних точок

Було сто років тому в Козятині те, чого немає зараз — на той час у місті працювало цілих три книгарні. У той час, як нині немає жодної — єдиний книжковий магазин, який пропрацював шість десятиліть, зачинили три роки тому.

Працювали у місті тодішні аналоги сучасних банківських установ. Одна з таких — товариство взаємного кредиту. Це була своєрідна спілка, учасники якої робили членські внески і могли брати короткострокову позику, найчастіше для потреб своєї справи. Ще одне — боргово-зберезувальне товариство. Це також була спілка. Учасникам товариства надавали кредити і брали в них кошти під депозит, а ті, хто не входив до спілки, міг оформити лише депозит.

А ще на початку минулого століття у Козятині працювала приватна школа для дівчат. Нею керувала Наталія Жойдік. За рік навчання учениці гімназії платили 100 рублів. Їм викладали не лише звичні для нас предмети, такі як математика, історія, малювання чи географія. Дівчата вчили одразу дві іноземні мови (французьку та німецьку), дізнавалися про тонкощі ораторського мистецтва на уроках словесності, а ще їм викладали те, що сьогодні є лише в програмах університету — педагогіку. Додамо, що гімназія Наталії Жойдік була не єдиною приватною школою для дівчат у Козятині. Свого часу

Теслярі, які будували наш м'ясокомбінат. Підприємство відкрили наприкінці 1920-их

у нашому місті була ще жіноча гімназія, якою керувала Елеонора фон-Таубе. Навчальний заклад працював у нашому місті короткий проміжок часу і вже через декілька місяців переїхав до Здолбунова.

ВІДОМЕ НА ВСЮ УКРАЇНУ

Сучасна вулиця Пилипа Орлика, яка на той час називалася Великою, була саме тією вулицею, де була найбільша кількість торговельних точок на квадратний метр. Власне, тоді це був самісінський центр Козятини. І один із промислів, який був розвинений у Козятині — торгівля м'ясом. Чотири підприємці у нашому місті продавали ковбасні вироби, двоє — м'ясо. І це все

у 1913 році. Додамо також, що в Козятині колись була навіть бійня.

А в 1927 році почали будувати підприємство, яке працює до сьогоднішнього дня і не змінило напрямку своєї роботи. Це підприємство добре знають не лише козятинчани, тому що воно постачає продукцію для популярної в Україні мережі фаст-фудів. І ви вже точно здогадалися, що йдеться про Козятинський м'ясокомбінат.

Сто років тому це був кооптах. Спочатку на комбінаті переробляли виключно птицю, звідси і його назва. Через деякий час підприємство розширило межі своєї діяльності і почало випускати м'ясо та ковбасні вироби.

Де набрали 200 балів з двох предметів?

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Цього року 134 випускники закладів освіти Вінниччини набрали 200 балів на національному мультипредметному тесті. Більшість випускників та випускниць набрали максимальні бали з математики та української мови. Про це повідомляє на фейсбук-сторінці очільник Вінницької ОВА Сергій Борзов.

23 учні набрали 200 балів із двох предметів, а одна учениця Вінницького фізико-математич-

ного ліцею № 17 змогла набрати максимальний бал одразу з трьох предметів.

75 випускників та випускниць набрали 200 балів на НМТ з математики, а 50 — з української мови. Цей показник є шостим серед областей України.

Максимальні бали на національному мультипредметному тесті набрали випускники та випускниці наступних навчальних закладів:

■ Барський ліцей № 2 Барської

міської ради Вінницької області;

■ Вінницький ліцей № 18;

■ Вінницький технічний ліцей;

■ Вінницький фізико-математичний ліцей № 17;

■ Ліцей № 1 ім. Т.Г. Шевченка

Козятинської міської ради;

■ Ліцей № 5 Козятинської

міської ради;

■ Ліцей № 7 Козятинської

міської ради;

■ Погребищенський ліцей

№ 1 Погребищенської міської

ради Вінницького району;

■ Новоободівський ліцей Обо-

дівської сільської ради;

■ Подільський науково-техніч-

ний ліцей для обдарованої молоді;

■ Вінницький гуманітарний

ліцей № 1 імені М.І. Пирогова;

■ Вінницький ліцей № 2;

■ Вінницький ліцей № 23;

■ Вінницький ліцей № 27;

■ Жмеринський ліцей № 2;

■ Ліцей № 1 м. Хмільника Ві-

ницької області;

■ Ліцей № 2 м. Хмільника Ві-

ницької області;

■ Ліцей № 4 міста Могилева-Подільського Могилів-Подільської міської ради.

«Вітаю юних вінничан та вінничанок, які склали національний мультипредметний тест на найвищий результат! Щиро дякую за професіоналізм нашим освітянам. Пишаюся талановитими випускниками й випускницями. Ви — надія та майбутнє України!» — пише на своїй сторінці Сергій Борзов.

КОЗЯТИНУ 149: ДЕ І О КОТРІЙ БУДЕМО СВЯТКУВАТИ

Запрошуємо ■ У ці вихідні буде День міста. У Козятині готують цілу низку благодійних заходів, на яких можна буде не лише трохи відпочити, а й зробити добру справу — задонатити на ЗСУ. Розповідаємо, які на нас чекають події

ОЛЕНА УДВУД

День міста цього року припадає на 8 липня. Але святкувати ми почнемо на декілька днів раніше. Стартуємо з виставки фотографій козятинчанина Антона Черняка «Дім. Земля. Рідний край». Антон навчається у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого і професійно займається фотографією. Хлопець робить круті світлини, використовуючи гру світла і тіні, причому не в студії, а в природних умовах. Фотографії Антона Черняка презентують у четвер, 6 липня у Музеї історії міста. Відкриття о 12.00. Це буде цікаве видовище, тому дуже радимо завітати.

У п'ятницю, 7 липня, для юних козятинчан проведуть гру-квест «Я люблю Козятин». Початок о 10.00. Стартуватимуть з міського скверу. Щоб взяти в ньому участь, потрібно було заздалегідь зареєструватися. Але навіть якщо ваша дитина не потрапить на квест, вона точно не буде нудувати, адже у парку влаштують ярмарок-продаж «З Україною в серці» та майстерні під відкритим небом. Об 11.00 проведуть дитячу розважальну програму і покажуть лялькову виставу «Рім-

Тім-Тім». Ближче до вечора, о 16.00 буде концертна програма, а ще презентують фотороботи Антона Черняка і виставку картин «Лавандовий вернісаж».

У суботу, 8 липня, об 11.00 дітей разом із батьками запрошують у будинок культури (колишній кінотеатр «Мир»). Там юні талановиті козятинчани покажуть виставу «Дюймовочка».

Увечері в міському сквері проведуть лотерею та концерт. Продаж лотерейних квитків стартує о 16.00. Прийдіть у парк і купіть квиточок — кошти з його продажу підуть на потреби Збройних сил України, а у вас буде шанс

На День міста у Козятині готують не лише розваги, а й спортивні заходи: буде навіть турнір з армреслінгу

виграти мегакрутий подарунок, а разом подивитися мотопробіг. Розіграш призів серед тих, хто взяв участь у лотереї, відбудеться о 18.00. Виступатимуть наші артисти, а після цього на козятинчан чекає головний пода-

Хедлайнером свята буде «Draft». Гурт виступить у суботу, 8 липня

рунок — концерт гурту «Draft» за підтримки фонду «Бойовий волонтер України». Хлопці обіцяють мегакрутий захід, якого у Козятині ще не було. Пісні гурту звучать на «Radio ROKS». Хлопці не лише займаються музикою, а й підтримують Збройні сили України — за останній рік «Draft» неодноразово давали благодійні концерти, на яких збирали кошти на потреби армії. Концерт до Дня міста також благодійний — під час виступу проводитимуть збір на ЗСУ. Долучитися і поділитися своїм донатом можна прямо зараз, для цього достатньо перерахувати кошти на картку за по-

силанням <https://send.monobank.ua/jar/3jihkjVEEj>.

До Дня міста готують не лише розваги, а й спортивні заходи. У п'ятницю, 7 липня, на стадіоні проведуть турнір з футболу серед юнаків. Початок о 10.00. У суботу, 8 липня, на стадіоні буде одразу три змагання: турнір з баскетболу серед дорослих та дітей, турнір з пляжного волейболу серед чоловіків та кубок з футболу «Співдружність громад». Усі три змагання стартують о 9.00. А в Центрі дитячої та юнацької творчості проведуть шаховий турнір серед дорослих, юнаків та дівчат. Початок о 10.00.

У неділю, 9 липня, радимо завітати до міського скверу, де відбудеться турнір з армреслінгу серед дорослих. Початок о 9.00. Того ж дня на стадіоні о 9.00 буде турнір з пляжного волейболу серед жіночих команд, а на 10.00 — турнір з футболу серед юнаків та дівчат.

Донат
на ЗСУ
прямо зараз

Купував лічильник як італійський марки «Mesura», а купив львівський

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ця історія трапилася з козятинчанином Михайлом, у якого підійшла черга перевірки газового лічильника, встановленого у його приватному помешканні. Як у більшості випадків, служба метрології визнала старий лічильник непридатним до подальшої експлуатації. І так як черга на встановлення безкоштовного лічильника за кошти газового господарства велика, обонент мав мету придбати новий прилад обліку газу на вільному ринку. В клієнтському просторі 104 його попередили, що краще придбати газовий лічильник у них, тоді буде менше проблем. В наявності клієнтського простору, що на Героїв Майдану, 33, є прилади обліку газу італійської фірми «Mesura». Михайло придбав у них лічильник та ще й газовий аналізатор, фахівці служби встановили його. Та коли до рук потрапив паспорт на придбаний газовий лічильник, виникла підозра щодо італійського лічильника, паспорт

якого надрукований на одному листі формату А4, складеному навпіл у чорно-білих фарбах.

— Невже італійська фірма, яка постачає свої лічильники на експорт, друкує паспорти на звичайному папері, не зазначаючи дату виготовлення приладу вимірювання, від якої за законодавством, йде термін чергової перевірки приладу? Єдине, що є оригінальним на даному папірці — це синій штампель «Вінницязгаз», який придбав велику партію цих приладів для встановлення своїм абонентам, — говорить пан Михайло. — Звернувшись до державної служби метрології, переконався, що мені встановили контрафактний, підробний вимірювальний прилад обліку газу. Пояснивши, що тавро лого виробника на його лічильнику є чорного кольору, а на оригінальному — воно червоного кольору. Звернувшись із заявою до відділу поліції, Михайло отримав відповідь: «На ваше звернення з приводу того, що ви придбали газовий лічильник в АТ «Вінницязгаз» марки «Mesura» G4

№ 9820013105, паспорт якого не відповідає стандартам та вимогам чинного законодавства. Для прийняття законного рішення матеріали звернення були направлені до державного підприємства «ВІННИЦЯСТАНДАРТМЕТРОЛОГІЯ».

Але з березня пройшло багато часу, а відповіді ніхто не надав.

Ми поцікавились у гостя редакції, чому він при встановленні лічильника не перевіряв одразу, що за прилада йому встановлюють?

— Так я й подумати не міг, що таке може трапитися. Що в документах на ці прилади буде відсутня інформація про виробника та дата виробництва приладів.

— А як на таку ситуацію реагують газовики? — запитали ми у нашого співрозмовника.

— Так вони підстрахувалися, — каже козятинчанин. — Перед тим, як мені продали лічильник, вони просять клієнта написати заяву на згоду встановлення лічильника на добровільній основі. Куди я тільки не звертався з цією проблемою, усі пояснюють, що я з

власної ініціативи придбав цей лічильник газу і за моїм дозволом мені його встановили. Звідки я міг уявити, що служба, яка займається експлуатацією газових мереж та слідкує за дотриманням безпеки у газовому господарстві, спроможна продавати та встановлювати не сертифіковані прилади обліку газу та ще й брати за ці послуги немалі кошти.

Даний лічильник газу не відповідає вимогам чинного законодавства — технічному регламенту засобів вимірювальної техніки, затверджені Пост. КМУ № 163 від 24.02.2016 р., він не внесений до Державного реєстру засобів вимірювальної техніки, лише за такої умови його повинні негайно вилучити з обігу або відкликати, виробники повинні негайно повідомити про це органам державного ринкового нагляду, НКРЕКП, — так завершив свою розповідь гість редакції.

Керівник Клієнтського простору Тетяна Панасюк, до якої ми звернулися за роз'ясненнями, нам пояснила, що таких лічиль-

ників клієнтам нашого міста встановлено більше тисячі, і всі задоволені.

— Чоловік, про якого ви з'ясуєте, не хотів чекати черги і купив лічильник за власним бажанням і за власний рахунок. Він сам виявив бажання купити у нас лічильник газу, — сказала Тетяна Панасюк.

Ми попросили в Клієнтському просторі «104» (м. Козятин, вул. Героїв-Майдану, 33/4), щоб нам показали паспорт марки згаданої італійської «Mesura». В паспорті є відмітка, що перевірка проводилася 25 лютого 2022 року. Але немає зразка відбитків пломбувального тавра заводу виробника та інформації про те, хто виробник приладу. Вказано, що гарантійний і післягарантійний ремонт виконує Львівгаз, а номер ліцензії на виготовлення лічильників відсутній. Не знайшли й заводу виробника і дату виготовлення лічильника. В документі написано, що це «Mesura» від акціонерного товариства газорозподільної системи Львівгаз.

НЕ ПЕРЕВЕЛИСЯ ЩЕ ХОРОШІ ЛЮДИ: ЗНАЙШЛА ТЕЛЕФОН І ПОВЕРНУЛА

Приклад ■ Нещодавно козятинчанин втрапив у халепу — загубив свій мобільний телефон. Гаджет підбрала жінка і повернула. Хоча знайти цю жінку виявилось зовсім не просто. Розповідаємо про пригоди нашого читача і даємо корисні поради, якщо ви потрапили в подібну ситуацію

ОЛЕНА УДВУД

Козятинчанин Антон розповів, яка пригода трапилася з ним кілька тижнів тому. Опівдні чоловік навідався до свого друга. Стояла тепла погода, тож замість того, аби йти в квартиру, вони вирішили поспілкуватися на лавці під під'їздом. Обговорили свої справи, тоді Антон сів на велосипед і поїхав додому. Минула година, і козятинчанин помітив, що його телефону ніде немає: ані в сумці, ані в кишенях.

Перше, що зробив Антон, коли зрозумів, що посіяв телефон — взяв мобільний своєї дружини і набрав свої номери, спочатку один, потім інший. Викили йшли, але слухавки ніхто не брав. Чоловік вирішив повернутися до свого друга та дізнатись, чи не підбрав він часом його телефон. Зустрівшись,

вони разом оглянули все навкруги: і лавку, і траву під лавкою, і навіть у куші заглядали. Телефону не було ніде. Розчарованому Антону не залишалося нічого іншого, як повернутися додому. Хоча чоловіка почала охоплювати паніка, адже телефон прив'язаний до банківської картки.

— Увечері мені приходить на електронну пошту лист від бухгалтера з роботи, — розповідає Антон. — Ми мали вирішити по телефону важливе питання і вона написала мені, чому я не відповідаю на її дзвінки. Я написав, що десь загубив свій телефон і не можу його знайти. Попросив її, щоб вона періодично мене набирала, може хтось слухавку візьме.

Наступного дня Антон пішов до офісу «Київстар», щоб відновити сім-картку. А ввечері йому

прийшов електронний лист від бухгалтера. Вона приголомшила його новиною — їй таки вдалося додзвонитися до тієї людини, яка знайшла його телефон. Слухавку взяла жінка і сказала, що поверне гаджет назад.

— Я одразу почав пробувати дзвонити сам, але безрезультатно, — продовжує Антон. — Спочатку просто ніхто слухавки не брав. Тоді слухавку взяли і одразу відбилися. А після цього телефон був вимкнений. Ми

**На телефон
Антон випадково
додзвонилася колега
по роботі, так чоловік і
дізнався, хто знайшов
його мобільний**

подумали, що телефон знайшов хтось, хто живе в будинку мого друга. Вранці подзвонили до голови ОСББ, але вона сказала, що їй ніякий загублений телефон не приносили. Я вже оголошення надрукував на принтері: «Жінка, яка знайшла на лавці телефон, прохання зателефонувати» і написав номери дружини. Поїхав до будинку мого друга, почав кріпити оголошення про втрату апарату на дерев'яній лавці, де ми з другом сиділи. Ірина з третього поверху гукнула мені з ві-

Наталія Попова працює на пошті. Вона знайшла телефон героя нашої публікації і повернула йому

кна: «То це ви загубили телефон? Його підбрала наша листоноша, Наталю звуть».

Після цих слів Антон видихнув із полегшенням. Залишилося лише дочекатися понеділка, коли на пошті робочий день. Чоловік пішов до кімнати листонош, знайшов Наталю, яка знайшла його телефон. На знак подяки Антон подарував їй шоколадку.

— Не перевелися ще у нас добрі люди, — додає Антон. — Ко-

лись моя дружина йшла вдень з електрички і загубила в кущах свій мобільний, новенький, ми його купили за декілька тижнів до цього. Ми ходили з нею, шукали, пробували дзвонити, але так і не знайшли. А тут Наталя знайшла мій телефон і повернула. Вона розповідала мені, що вже був у неї подібний випадок: якось вона знайшла гаманець із грошима на маленькому ринку і теж повернула його власнику.

Як заблокувати банківську картку

Мобільний телефон нині — це не просто засіб спілкування. Адже усі ми користуємося банківськими картками. Усі банківські картки мають прив'язку до номера мобільного телефону. А якщо у вас ще сучасний сенсорний, на ньому може бути мобільний банкінг. Якщо раптом так сталося, що ви загубили телефон, даємо декілька порад, як вберегти свої гроші. Якщо ви клієнт «ПриватБанку», то:

- у разі, якщо ваша картка прив'язана до електронної скриньки і на вашому смартфоні здійснений вхід у ваш поштовий акаунт, треба його заблокувати;
- у разі, якщо на вашому смартфоні є додаток «Приват 24» і коли ви загубили телефон, був здійснений вхід у цей додаток, треба зателефонувати за номером 3700 і заблокувати акаунт.

Щоб заблокувати саму картку, можна:

- увійти з комп'ютера в онлайн-банкінг «Приват 24» і в меню «Мої рахунки»/«Блокування/Розблокування карток» заблокувати картку;
- зателефонувати за номером 3700;
- знайти найближчий банкомат і заблокувати картку через меню «Операції з картою»/«Додаткові послуги»/«Заблокувати/Розблокувати картку»;
- звернутися до найближчого відділення «ПриватБанку».

Якщо ви клієнт «Укрсиббанку», щоб заблокувати картку ви можете:

- зайти з комп'ютера на сторінку UKRSIB Online;
- зателефонувати на інформаційну лінію банку за номерами 729 чи 0 800 505 800;
- звернутися до найближчого відділення «Укрсиббанку».

Як заблокувати номер

Якщо ви загубили телефон, можна тимчасово заблокувати свій номер. Якщо ви абонент «Київстар», для цього треба набрати 466 з мережі «Київстар» чи 0800300466, якщо дзвоните з іншого оператора, або звернутися до найближчого магазину «Київстар». Вам потрібно буде мати при собі коробочку від вашої сім-картки, на якій вказано PIN і PUK-код.

Якщо ви абонент «Лайфсел», ви можете:

- набрати 5433 (якщо телефонуйте з Лайфсел) або 0 800 20 5433 (якщо набираєте зі стаціонарного номера), обрати у головному меню пункт «5» і «Блокування загубленої SIM-карти»;
- звернутися до найближчого магазину «Лайфсел»;
- якщо ваш номер зареєстрований в системі «Мій Lifecell», ви можете увійти в цю

систему з комп'ютера, але лише в тому разі, якщо пам'ятаєте свій суперпароль.

При блокуванні сім-картки вам треба буде назвати:

- секретне слово, якщо ви його встановлювали;
- два номери телефонів, на які ви дзвоните найчастіше;
- скільки грошей на вашому мобільному рахунку.

Якщо ви абонент «Водафон», ви можете набрати 222, якщо телефонуйте з сім-картки Водафон чи 0 800 400 222 з іншої мережі. Щоб довести, що це справді ваш номер, вам треба буде вказати PUK-код, який написаний на пластиковому тримачі сімкартки або два номери, на які ви дзвонили найчастіше чи надсилали СМСки впродовж останнього місяця.

Юні шахісти з Козятина отримали досвід гри з найсильнішими шахістами Вінниччини

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Днями у селі Зозів Липовецької територіальної громади відбувся командний Кубок Вінницької області з шахів за круговою системою у 8 турів. Юні шахісти Козятинського Центру дитячо-юнацької творчості гідно боролися переважно з дорослими шахістами та отримали безцінний досвід гри з найсильнішими шахістами Вінниччини.

Про змагання повідомили на сторінці «Молодь та спорт

Козятинської громади» у фейсбуці.

У турнірі взяли участь 9 команд Вінницької області. Контроль часу: 10 хвилин + 5 секунд за хід кожному учаснику на всю партію.

Результати Козятинської команди:

- Олександр Іонов — КМС (здобув 7 очок);
- Дмитро Томчак — 1 розряд (виборов 3 очки);
- Михайло Співаченко — 1 розряд (завоював 2,5 очка);

■ Назар Григорович — 2 розряд (одержав 0,5 очка).

Загалом команда набрала 13 очок і виборолла загальне 5–6 місце в змаганнях.

«Вихованці тренера Іонова Олександра — юні шахісти Козятинського ЦДЮТ гідно боролися переважно з дорослими шахістами та отримали безцінний досвід гри з найсильнішими шахістами Вінниччини. Вітаємо наших юних шахістів із участю в цих змаганнях, бажаємо їм нових досягнень і звершень!» — йдеться в дописі.

Родина, дуб і лаванда...

БЛОГ

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ
ІСТОРІЇ МІСТА
КОЗЯТИН

Багато хто з місцевих мешканців, митців та гостей з інших країв минулоріч мав нагоду відвідати тутешнє лавандове поле. Його виплекала надзвичайна родина Алла та Юрій Гордійчуки. Це була їх загальна ідея і мрія — доставити радість собі й оточуючим і зайнятися корисним, красивим, естетичним бізнесом, який би давав можливість творити, скрашувати сьогодення, берегти й поширювати минушину, насолоджуватися й тишитися не лише самим, а і тим, хто розділить закоханість у лаванду й мати додаткову хоча б мінімальну матеріальну винагороду.

Саме з цією метою на вул. Подільській, що у селі Козятин було засіяно 20 соток городу лавандою, замість картоплі, помідорів, огірків, кукурудзи, як на садибах у більшості селян. Коли вона забуяла синьою-бузковою блакиттю, й над нею з'явилися медоноси — бджоли, до будинку подружжя почали регулярно прибувати гості. Алла та Юрій гостинно й радо приймали усіх бажаючих, відвідувачів краси й любителів зупинити мить або влаштувати з професійними фотографами селфі. Пригощали маминими Віри Іванівни Піонтовської (в дівочості Шкільнюк), дивовижними пиріжками біля облаштованих зі смаком безлічі фотозон або локацій.

Господарі охоче відгукнулися на організований Козятинською міською радою, художницею Тетяною Куліш разом із відділом культури Козятинської міської ради та науковим співробітником музею Наталією Баштовою, мистецький пленер «Лаванда надихає, ЗСУ перемагає!». Наше чарівне подружжя виділили задля цієї мети майже день і надали місцевим живописцям надихнутися на створення виставки робіт лавандової тематики. З часом

творчість талановитих козятинців була представлена у центральному парку, а роботи придбані цінителями живопису. Зароблені від продажу картин кошти передані за згодою учасників виставки на підтримку козятинських воїнів. Одна із робіт «Лавандове поле» місцевого митця живописного портрета, пейзажу та майстра по дереву Віктора Кльоца, придбана його сином Олексієм й передана до фондів Музею історії міста Козятин.

Головною ознакою точної адреси, де розміщено лавандове поле, є дужий, з розложистим гіллям, кремезний дуб.

Історія його появи надзвичайно щемлива й трагічна.

Його посадив на подвір'ї, як згадує правнучка Алла Гордійчук, повернувшись із Соловків у 1937 році, дідусь Олексій Тодосович Шкільнюк (1886–1954) і промовив: «Якщо дуб приживеться, то і я ще трохи поживу». Дідусь пішов у засвіти в 1954 р. Фотографії родини, дітей, а їх було четверо у прадіда Олексія та прабабусі Єфросинії Пилипівни, з якою вони одружилися у 1908 р., з дивовижною й трагічною історією глави родини — патріота рідної землі, який відбував 10 років каторжних робіт, бо мріяв про незалежність України, передав до нашого музею їх внук Михайло Корольов. Ще й історію життя, по якій можна писати повість, а то й цілу книжку й знімати кіно. Зі світлина на нас дивиться красивий, стрункий, статний з веселими очима чоловік. Діда, як згадує в оповіді онук Михайло Михайлов, він добре пам'ятає, бо коли той помер, то хлопцеві вже було 13 років.

Після заслання, той повернувся дуже кволим, зігнутий, ніби надломленим, з постійним чахоточним кашлем. Працював після війни важко у Козятинському колгоспі іздовим, на підводі, запряжений сивими биками, доставляв з поля корми для тварин у колгоспний корівник. А незадовго до смерті, все

частіше вилежувався на печі з опухлими ногами.

Михайло чув від дорослих, що дід був на Соловках. Під час арешту у 1925 чи 1926 роках і в присуді від 19 травня 1928 р., головним звинуваченням, як розповідала бабуся, був зв'язок з українськими буржуазними націоналістами. Дід Олексій у часи становлення УНР та директорії працював на залізниці від різноробочого до начальника потягу. Свої політичні симпатії віддавав українським патріотам, які боролися за незалежність України й, зокрема, був прихильником головного отамана військ УНР Симона Петлюри. У 1918 р. на одному зі свят за сімейним столом, навіть не втримався і почав битися з родичем, який служив у гетьмана Скоропадського й дотримувався думки об'єднання з Росією. Той у відповідь в обуренні та з гарячою головою витягнув наган, хотів діда пристрелити. Спасла критичну ситуацію бабуся Єфросинія, яка вихопила з рук агресивного гостя наган і втопила його в криниці.

Як особисту трагедію сприйняв дід Олексій становлення радянської влади. Його родина була не з бідних, а з середняків. У них навіть заощадження зберігалися до революції у Бердичівському банку, тому втрачати було що Шкільнюкам. На залізниці гарну платили зарплатню, потрохи розбудовувався. Саме з цієї причини підтримував активно стосунки з місцевими повстанцями, учасниками антибільшовицької підпільної організації «Гуляй Воля», яка діяла на теренах Козятинщини, Самгородочки та Калинівщини. Клуна біля хати стала конспіративним місцем для зустрічей із таємними гостями, де обговорювались подальші плани та завдання антибільшовицької діяльності, пили по 100 г. Дід був компанійський, веселий, завзятий і мав чудовий голос. Улюбленою піснею вважав «Ой на горі та жінці жнуть» й співав потайки, тихенько з однодумця-

ми українських, козацьких пісень й у тому числі «Ще не вмерла України». В такі періоди його дружина часто стояла на вулиці по ночах і чатувала, щоб не навідалися непрохані гості. За цю пісню радянська влада могла одразу заслати до Сибіру.

Сьогодні Гімн незалежної України лунає щоденно з центральної площі нашого міста на честь таких патріотів, як Олексій Тодосович Шкільнюк, й сучасних наших воїнів — борців за незалежність нашої України проти російських окупантів.

У клуні дід переховував уродженця села Козятин, повстанського отамана, полковника Армії УНР Мусія Артемчука, який у 1919 р. був сотником Бердичівського куреня 2-ї 3 апорізької дивізії Армії УНР. З 1920 р. працював табельником на Ново-Гребельському цукровому заводі, був членом повстанського комітету «Гуляй-Воля», очолюваного полковником Армії УНР отаманом Харламієм Кравченко-Пугачем, активний учасник повстання 1921 р. проти більшовиків. Земляка-отамана переслідувала влада, потім все ж спіймали і засудили у 1928 р. до страти. Олекс Тодосович активно долучався до поставлених завдань, розповсюджував нелегальну літературу, їздив за кордон, організовував зустрічі з побратимами, передавав зброю. Була вона і у діда прихована — обріз гвинтівки, яку прикопав разом з деякими цінностями у садку перед арештом. Вже в часи незалежності рідні натрапили на схованку випадково і передали її до музею разом зі знайденими вилками.

Десь у 1925 чи на початку 1926 р. діда арештували, тримали тривалий період у Бердичівській тюрмі. Намагалися залякати, щоб він видав своїх однодумців, допитували й люто катували, палили вогнем ступні ніг, били гумовими кийками, тримали у казематі по коліна в льодяній воді. А 19 травня 1928 р. засу-

дили до 10 років у Соловецькі табори, хоча більшість його товаришів були страчені. Трійка суддів повірила, що звинувачений мало грамотний і що його просто націоналісти ошукали. У Соловках дід перебував 3 роки, а потім, можна сказати, йому поталанило, бо перевели будувати Біломорсько-Балтійський канал на півночі СРСР, а так як мав технічні навички як залізничник, то призначили механіком на корабель «Піонер». Там і відбував до кінця призначене покарання. А бабусі довелося разом з малими дітками — Ганною, Іваном, Антоніною та Анастасією — матір'ю автора споминів, добудувати незакінчену засудженим чоловіком хату. Як їй це вдалося — один бог знає. Дід колись онуку сказав з гумором про причину його перебування у холодних краях: «В Україні я трохи перегрівся, то послали на північ охолонутися». У 1934 р. дід Олексій навіть був у відпустці. Після перенесеного, повернувшись із заслання у 1937 р. хворим і немічним, поступово почав згасати. Бабуся пережила його на цілих 25 років і пішла слідом за дідом у 1981 р.

Про несправедливість покарання родичі дізналися лише в часи незалежності України, коли у 1991 р. його ім'я було зазначено серед реабілітованих всіх інших українців, поляків, чехів, чий прізвища друкувалися в довгелезних списках ЗМІ того періоду і були розсекречені їх судові справи в архівах.

По собі рідні залишили цілу эпопею, яку переживали чимало родин українців у той репресивний період. А нащадки в особах родини Гордійчуків, Михайловичів, Шкільнюків зберегли світлина, пам'ять й успішно несуть і продовжують започатковані предками патріотично-національні сходи свого українського роду.

Родина діда Олексі Тодосовича Шкільнюка, дуб і лавандове поле чекають на вас.

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

230⁰⁰

Цукрозамінник
Еритритол
Fitforma
500 г

30⁰⁰

Кекс STEVIA
шоколадний
без цукру

Новинка

68⁰⁰

Декстоза
Dextro Energy
(з магнієм), 46 г

380⁰⁰

Голки BD
Micro-Fine Plus
31G/5 мм, 100 шт

Сахарok
Shop

175⁰⁰

Зефір у шоколаді
зі стевією
180 г

800⁰⁰

АКЦІЯ! Глюкометр
Contour Plus
+ 50 тест-смужок

100⁰⁰

Ланцети
універсальні
, 25 шт

95⁰⁰

Шоколадні цукерки
без цукру
«Пані Candy»

205⁰⁰

Спрей для зняття
тейпів Tape Off
200 мл

2350⁰⁰

Сенсор
моніторинга
глюкози
FreeStyle Libre 2

250⁰⁰

Тест-смужки
On Call Plus
50 шт

ЗАМОВЛЯЙТЕ НА:
saharokshop.com
+ 38 066 249 67 87

Кросворд «3 Днем народження, рідний Козятин»

По вертикалі

- 1 Що дало початок Козятину? Коли її проклали, з'явилося наше місто
- 4 Як називається автомобільний міст через залізницю, через який проходить траса
- 5 У Козятині є два посолька: один просто посёлок, розташований на тій стороні, а як називають посёлок між Козятином і дорогою на Махаринці?
- 7 Нею ми користуємося, щоб перейти через залізницю
- 8 Зона відпочинку, яка є фішкою Козятина, тому що наше місто єдине в області, де ця локація розташована на острові
- 9 Магазин-аналог першого в місті супермаркета, який працює досі, ми ще називаємо його продуктовою базою
- 12 Мікрорайон у центральній частині міста носить назву Біла ...

По горизонталі

- 2 Як називається козятинське радіо?
- 3 Підприємство навпроти сімейної медицини, яке поставляє свою продукцію в інші міста
- 6 Офіційно це міська рада, а козятинчани називають цю будівлю «білий ...»
- 10 Скільки міських голів поміняв Козятин за роки Незалежності?
- 11 Козятинський пам'ятник, який пропонують знести
- 13 Що було раніше у приміщенні, де зараз магазин «Комора»?
- 14 Поміщика, завдяки якому Козятин виник на карті світу, звали Мар'ян Лехно-...
- 15 Головна вулиця міста носить назву Героїв ...
- 16 Козятинська пам'ятка архітектури, відома на всю Україну

ВІДПОВІДІ

- По вертикалі:**
 1. Козятин
 2. Козятинська міська рада
 3. Підприємство навпроти сімейної медицини, яке поставляє свою продукцію в інші міста
 4. Як називається козятинське радіо?
 5. У Козятині є два посолька: один просто посёлок, розташований на тій стороні, а як називають посёлок між Козятином і дорогою на Махаринці?
 6. Офіційно це міська рада, а козятинчани називають цю будівлю «білий ...»
 7. Нею ми користуємося, щоб перейти через залізницю
 8. Зона відпочинку, яка є фішкою Козятина, тому що наше місто єдине в області, де ця локація розташована на острові
 9. Магазин-аналог першого в місті супермаркета, який працює досі, ми ще називаємо його продуктовою базою
 10. Скільки міських голів поміняв Козятин за роки Незалежності?
 11. Козятинський пам'ятник, який пропонують знести
 12. Мікрорайон у центральній частині міста носить назву Біла ...
- По горизонталі:**
 1. Козятинська пам'ятка архітектури, відома на всю Україну
 2. Як називається козятинське радіо?
 3. Підприємство навпроти сімейної медицини, яке поставляє свою продукцію в інші міста
 4. Як називається автомобільний міст через залізницю, через який проходить траса
 5. У Козятині є два посолька: один просто посёлок, розташований на тій стороні, а як називають посёлок між Козятином і дорогою на Махаринці?
 6. Офіційно це міська рада, а козятинчани називають цю будівлю «білий ...»
 7. Нею ми користуємося, щоб перейти через залізницю
 8. Зона відпочинку, яка є фішкою Козятина, тому що наше місто єдине в області, де ця локація розташована на острові
 9. Магазин-аналог першого в місті супермаркета, який працює досі, ми ще називаємо його продуктовою базою
 10. Скільки міських голів поміняв Козятин за роки Незалежності?
 11. Козятинський пам'ятник, який пропонують знести
 12. Мікрорайон у центральній частині міста носить назву Біла ...

РЕКЛАМА

522272

ОРЕНДА, ПОСЛУГИ МІНІ - ЕКСКАВАТОРА

Виконання всіх видів земельних робіт.
Розрахунок готівковий та безготівковий.
м. Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ, Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М. ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М. ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

ДО УВАГИ АБОНЕНТІВ ЗАЛІЗНИЧНОЇ АТС

Згідно з рішенням правління АТ «Укрзалізниця» від 12.06.2023, протокол Ц85/35 Ком.т. та наказу № 240 Н від 19.06.2023 з 1 липня 2023 року

Абонентна плата за користування основним телефонним апаратом за місяць складає — 132 грн.74 коп.

ПРИЙОМ МЕТАЛОБРУХТУ

м. Козятин, вул. Доженка, 107
Понеділок - п'ятниця 9:00-16:00
Субота 9:00-14:00
Неділя — вихідний

095-431-05-31
098-80-40-400
093-40-80-400

Чистимо та поглиблюємо КРИНИЦІ

Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
Працюємо в будь-яку пору року.
Якість гарантуємо!

068-564-10-90

Об'єднаний рекламний відділ радіостанції Окей ФМ, новинного сайту та газети «РІА Козятин» запрошує на постійну роботу

МЕНЕДЖЕРА З РЕКЛАМИ

Деталі за тел. **(097)354-80-14**

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць — 51,60	6 місяців — 309,60 грн
3 місяці — 154,80 грн	12 місяців — 619,20 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо
Копаємо вигрібні ями, каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

Продам поросята. 073-407-69-12

Продам бичка на відгодівлю. 063-648-20-99

Продам молоко з доставкою р-н Білої казарми та центр. 096-414-07-70

Продам вуголь, дрова. 093-355-60-20

Продам каченят коричневої індокачки. 098-599-77-95

Продам поросят. 068-491-78-13

Продам поросят «Біла Українська». 096-078-63-82

Продам корову. 093-595-23-75

Продам поросята від 10 до 20 кг. 067-319-08-49

Продам малих поросят м'ясної породи. 096-014-35-24

РОБОТА

▣ В продовольчий магазин запрошується продавець. 098-573-99-92, 073-181-54-02

▣ ВП локомотивне депо Козятин запрошує на постійну роботу слюсарів з ремонту рухомого складу, помічників машиніста електровоза, складача поїздів та моториста поворотного круга. Довідки за тел. 5-33-07

РЕМОНТ

▣ Виконую зварювальні роботи. 067-786-29-90

▣ Укладка плитки недорого, великий стаж роботи, сантехніка, електрика, оздоблювальні роботи. 050-699-21-83

▣ Виконую ремонтні роботи: шпаклюю, фарбую, роблю потолки, відкоси, багети, стіни. 097-816-97-62

ПРОДАМ

▣ Аптечні меблі б/в на 2 каси, холодильник вітрину. 063-392-93-20

▣ Банки скляні різного розміру. 093-884-86-66

▣ Бойлер б/в, унітаз б/в в хорошому стані. 063-154-64-55

▣ Ванну акрилову 1,70 х 0,75, нова, недорого. 097-248-32-19

▣ Велосипед «Україна», відмінний стан, нові педалі, новий цеп, бгажник, корзина. 093-990-02-91

▣ Велосипед Rotary Royal з-за кордону, шосейний, сім швидкостей, хромовані обода, хромовані щитки, блокувальний пристрій заднього колеса, багажник, 3500. 068-515-68-28

▣ Велосипед б/В дорослий, відмінний стан, велотренажер новий, ходунки інвалідні 4-х колісні з гальмами та корзиною. 098-133-30-94

▣ Дачу засаджену, район Талимонівки, біля дороги. 097-027-12-60

▣ Двері дерев'яні, міжкімнатні зі склом 60х200. 300 грн. 063-276-64-74, 096-215-55-85

▣ Двигун ІЖ Ю, запчастини до нього, спінінги, катушки. 067-152-58-06

▣ Деревообробний станок (багатофункціональний), адаптор до мотоблоку, 2 дит. велосипеди, недорого, телевізор Тошиба 24 дюйма, в упаковці. 093-375-06-60, 096-644-40-35

▣ Диван 2-спальний, розкладний, б/в в хорошому стані, килим 2 х 3. 067-963-17-30

▣ Дрова рубані, макуха соняшникова. 067-369-13-23

▣ Картоплю велику, недорого. 063-342-99-34

▣ Картоплю велику. 063-342-99-34

▣ Картошку. 097-027-12-60

▣ Люцерну 4 сотки. 097-282-13-43

▣ Молоко козинне, смачне. 098-228-54-21

▣ Морських свинок. 097-446-20-46, 063-629-01-49

▣ Мотоблок стартер, 8 кінських сил, стан нового. 096-333-70-28

▣ Пасіку. 096-567-48-75

▣ Пилосос Samsung, дитячу коляску Evenly BabyHit 2 d 1, колір сіро-голубий, гарний стан. 096-971-34-46

▣ Піаніно «Чернігів», добрий стан, 2000 грн., самовивіз, перший поверх. 063-297-52-01

▣ Пральну машинку автомат «Електролюкс» з верхньою загрузкою 5 кг., 3000 грн. 096-797-91-89

▣ Пральну машину - 2000 грн., куточок кухонний 6000 грн. 093-023-97-46

▣ Причіп 1.25 х 2.00 х 0.50. 063-289-29-03

▣ Пшеницю, ячмінь, люцерну з сіном в тюках. 097-021-19-64

▣ Тюки сіна та люцерни. 068-759-80-17

▣ Швейну машину промислову, німецьку безпосадовчу «Сінгер» в прекрасному стані. 093-058-78-43

▣ Ячмінь 097-515-55-87

НЕРУХОМІСТЬ

▣ 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, євро балкон та вікна. 063-492-06-05

▣ 2-кімн. кв., 44,8 кв. м., доглянута, інд. опалення, 4 поверх, вул. Захисників України. 097-944-38-04

▣ 2-кімн. кв., в одноповерховому будинку, 46,6 центр, газове опалення, вода, підвал, сарай, город. 097-612-85-23

▣ 2-кімн. кв., центр міста, 6 поверх, інд. опал., ремонт, частково меблі. 063-690-00-75

▣ 2-кімн. кв., центр міста, 9 поверх, косметичний ремонт з меблями та технікою, вул. Грушевського 23. 097-405-57-71

▣ 3-кімн. кв., 70,2 кв. м., вул. Грушевського 23, третій поверх. 050-209-37-57

▣ 3-кімн. кв., терміново, без ремонту, інд. опалення, центр. 093-281-53-98

▣ Будинок 105 кв. м., м. Козятин, вул. Лисенка 28, зем. ділянка 14 сот., усі зручності в будинку, гараж, літня кухня, сарай, колодязь, сауна, погріб. 093-640-14-15

▣ Будинок 70 кв. м., с. Козятин, вул. Гончарова 1, 18 сот. землі. 093-013-27-88

▣ Будинок 80,5 с Сокілець, центральна вода, каналізація, газ+підне опалення, інтернет, криниця, погріб, госп будівлі. 097-448-10-92

▣ Будинок 85 кв. м., р-н посьолок. 099-069-23-55, 098-132-22-58

▣ Будинок в м. Козятин 87 кв.м. з зем. ділянкою 15 сот., газ, водопровід, госп. будівлі, усе огорожено. 093-058-78-43

▣ Будинок в с. Махаринці, 53 кв. м., сад 14 с., грубка, газ-балон, газопровід на вулиці, вода, світло, 2 кімн, кухня, сарай, гараж, літня кухня, зупинка, школа, садок. 096-458-97-54, 096-464-21-85

▣ Будинок зі зручностями 70 кв. м., с. Козятин, загальна площа ділянки 0,17 га. 097-248-32-19

▣ Будинок с. Вернигородок, газ, підне опалення, вода. 098-928-29-61

▣ Будинок с. Кордишівка, Козятинського р-ну, газ, присадибна ділянка, погріб, літня кухня, хлів, сарай, криниця. 068-221-23-79, 097-321-35-22

▣ Будинок с. Сокілець, госп. будівлі, світло, центральна вода, інтернет. 098-448-51-22

▣ Будинок цегляний 6 х 9 м., вул. Матросова, опалення газ+вугілля, ванна, скважина, госп. будівлі, ділянка 6 сот. та 5 сот. під город. 067-693-14-70

▣ Гараж цегляний в кооп. «Жигулі» в гаражі уся необхідна електрика та оглядова яма. 095-715-89-69

▣ Дачу 12 сот. землі, два хліва, будинок 3-кімн. 093-355-60-20

▣ Ділянка 41 сот., з господарськими будівлями та фундаментом 13 х 14, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

▣ Зем. ділянка 38 сот., з житловим будинком 78 кв. м., підне опал., город, погріб, сарай, комора, криниця, тихе місце, гарний краєвид, с. Козятин, вул. Подільська 063-870-87-80

▣ Зем. ділянку 09,532 га з контейнером в кооперативі «Ветеран». 063-297-52-01

▣ Земельна ділянка 0,06 соток, центр, пров. Грушевського 10. 063-392-93-20

▣ Земельну ділянку 15 сот., р-н «Поле Чудес» є погріб, криниця, контейнер, вул. Одеська. 097-989-09-79

▣ Земельну ділянку є вода, недобудована коробка. 063-308-25-58

▣ Частина будинку 60 кв. м., в центрі з двома гаражами. 096-229-02-57

▣ Частина старого будинку з зем ділянкою, 3 сотки землі, р-н вечірньої школи, недорого. 093-488-83-20

▣ Частина старого будинку з зем. ділянкою, 3 сот. в р-ні вечірньої школи, недорого. 093-488-83-20

▣ Частину будинку без внутрішніх робіт, недорого. 063-154-64-55

▣ Частину будинку на два господарі, с. Сигнал з усіма зручностями, кімнати окремі, підне та електричне опалення. 096-082-87-28

▣ Частину будинку, вул. Стуса, центр, веранда, дві кімнати, кладовка, підне опал., криниця поруч, метал. гараж, погріб, без ремонту. 093-632-24-12, 050-436-37-15, 068-548-59-98

▣ Частину будинку, газ, вода, 16 соток землі. 096-313-89-63

▣ Частину недобудованого будинку, яка складається з двох недобудованих кімнат, з можливістю будуватись далі. 097-827-74-33, 096-971-19-73

АВТОМОТО

▣ Nexia Daewo 2012 р. в., чорного кольору, пробіг 126000 км., газ-бензин

▣ Renault Scenic 2007 р., синього кольору, 1,6 газ-бензин. 093-903-57-04

▣ ВАЗ 2104 по тех. паспорту, 22000 грн. 097-809-16-76

▣ Мотоцикл CEZETA 350, один власник, 15000 грн. 063-136-04-42

▣ Продам GEELY СК 2018 р., газ-бензин. 096-362-38-68

▣ Скутер Honda Today, причеп до мотоблока. 067-151-26-11

КУПЛЮ

▣ Будинок одноповерховий 2-3-кімнатний, город, сарай, р-н Білоцерківської, Жукова, Ватутіна. 063-215-64-82

▣ Будинок, або пів будинку зі зручностями в р-ні депо, відділення дороги. 097-740-97-72, 093-786-37-42

▣ Шкірки кролів, нутрій, лиса, заб'ю за шкірку. 097-446-20-46, 063-629-01-49

▣ Зерно пшені, ячменю, кукурудзи. 067-430-02-80

РІЗНЕ

▣ Віддам собачку сучку в добрі руки, стерелізована. 073-633-30-07

▣ Віддамо цуценят дівчаток безкоштовно в добрі руки, стерилізовані. 063-784-17-02

▣ Візьму на квартиру дівчат ті хлопців. 093-884-86-66

▣ Втрачене посвідчення дитини з багато-дітної сім'ї на ім'я Чогло Денис Ігорович вважати недійсним.

▣ Втрачено посвідчення члена сім'ї загиблого Г №185700 на ім'я Ольхович Микола Олександрович вважати недійсним.

▣ Здам 1-кімн. кв., центр міста, лічильник на світло, газ, воду, інд. опалення газом, беру порядних людей на тривалий термін. 063-630-68-25

▣ Здам 1-кімн. квартиру в центрі. 093-810-60-24

▣ Здам 2-кімн, квартиру р-н ПРБ. 073-150-63-20

▣ Здам 2-кімн. квартиру в центрі. 067-430-35-60

▣ Здам пів будинку без зручностей з можливим продажем, с. Козятин. 093-313-71-01, 097-663-57-24

▣ Знайдена зв'язка квартирних ключів в р-ні магазину КУТ, на початку весни, знаходиться в редакції РІА Козятин. 063-66-20-675

▣ 063-342-99-34

ОКЕЙ

99.5 FM

3 питань розміщення реклами

067 68 78 940

Святкує свій ювілей 80 років найдорожча нам людина!

Турляк Надія Петрівна

Дорога наша мама, бабуся та прабабуся

Вітаємо тебе з 80-річчям, ти найкраща у світі!

Бажаємо тобі здоров'я, щастя, щоб на твоїх устах ніколи не було смутку,

В день твого вісімдесятиріччя ми вітаю тебе з таким серйозним ювілеєм,

адже вісімка — символ нескінченності, і зустріти 80-й день народження — дається не кожному.

Нехай же в цей день і завжди тобі світить сонце радості і життєвий шлях проходить легко і світло.

Ми приїдемо до тебе, рідна, поцілуємо морщинки твої, тільки ти нам довго живи.

З повагою: син Анатолій, невістка Наталія, онук Кіріл, онучка Альона, зять Сергій та правнук Максимчик, свати Неля і Віктор та сваха Надія.

АНЕКДОТИ

— А які знаки зодіаку краще поєднуються?
— Раки з пивом! Овни з мангалом!

Прийшов до нас на роботу новий зварювальник. Якось я доручила йому зварити драбину. Той впорався швидко. Доповів: «Готово!» Я йому: «Ок! Тепер залізай на драбину». Він у відповідь: «Я, мабуть, її ще проварю!»

Увечері стоять на зупинці двох добряче п'яних чоловіків. Один питає:
— Ви який автобус чекаєте?
— Другий
— І я другий.
— А на яку вам вулицю?
— На Шевченка.
— І мені туди. А який будинок?
— 22.
— І я там живу. А номер квартири?
— 5.
— Тату — це ви?

— Привіт, у мене дружина на 18-му тижні.
— А моя — на 12-му. Ти кого більше хочеш, хлопчика чи дівчинку?
— Хлопчика.
— А чому?
— Вертоліт хоч радіокерований.

Побачивши ціни на зуби, подумала, що краще купити блендер і перемелювати все в пюре.

Головний орган у людини — дупа. Бере участь у навчанні, лікуванні... З неї ростуть ноги, у деякого руки. Багато нею думають. А в пошуку пригод, взагалі рівних немає.

Розмовляють два товариші:
— Степане, як ти думаєш, є такі люди, яких нічого не турбує і в яких немає жодних проблем та турбот?
— Є звичайно.
— І як їх впізнати?
— Дуже просто. У них на великому пальці ноги бірка із прізвиськом...

Коротко про мій стан: мені капучино і кулетет.)

Добре вихована жінка не матюкається, вона вміє дивитися матом!

Якщо вас вже знають із кращого

боку — то вже стійте і не крутіться...

Коли я була маленька, принесла котика. Мама сказала: «Коли виростеш, буде своя квартира, хоч барана приведи». Як у воду дивилась...

Два близнюки на медогляді у військкоматі. Перший виходить із кабінету, другий запитує:
— Ну що, взяли?
— Ні, комісували.
— Гнате, а пройди ще раз, а то мені роздягатися не хочеться. Через пів години:
— Слухай, Василю! А тебе взяли!

Я ніколи добровільно не бігаю! Якщо бачите, що я біжу, біжіть також!.. Якесь фігня наближається.

— Ти йодом запаслася?
— Неа, я наставила вентиляторів біля хати, і направила їх в сторону Брянська, Мінська, Курська!

До речі, фіни можуть відправити нам леопарди прямою дорогою. Через Санкт-Петербург...

— Ти чому така нервова?
— В мене ДСВЗ!
— Що таке ДСВЗ?
— Дуже Сильно Все Задовбало!

Одружений мужчина, як кіт учений: іде наліво — пісні співає, прийде додому — казки розповідає!)

— Альо! Це Гідрометцентр? Приїжджайте до мене в село і вичерпуйте з мого погребя вашу «мінливу хмарність»!

Ніколи не запивай горілку пивом! Є безліч інших способів показати, яке ти дурне!)

— На розлучення подам! Ти мені зрадила! Не почувала вдома!
— Не кричи! Я у куми ночувала!
— Не бреш! Я у куми ночував!..

Єврей, який щойно отримав зарплату — бухгалтеру:
— Ви мені недодали 20 доларів!
— Все правильно, проте минулого разу вам дали на 20 доларів більше, що ж ви тоді мовчали?
— Тому що, якщо ви помилилися один раз, на це ще можна заплющити очі, але два вже занадто!

і от коли по росії в сторону москви марширували озброєні люди, знаєте хто вийшов їх стримати?

Іван Маруніч
13 хв · 0
Черги на заправках через закінчення пандемії. На вулиці вийшли всі, хто сидів вдома з 2020 року.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	gismeteo.ua	sinoptik	meteo.ua
	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 6.07	+29 +18	+30 +18	+31 +18
П'ЯТНИЦЯ 7.07	+23 +18	+24 +19	+24 +15
СУБОТА 8.07	+21 +16	+21 +18	+22 +14
НЕДІЛЯ 9.07	+24 +13	+24 +15	+24 +14
ПОНЕДІЛОК 10.07	+24 +13	+26 +16	+25 +14
ВІВТОРОК 11.07	+25 +13	+27 +16	+26 +15
СЕРЕДА 12.07	+25 +15	+29 +18	+28 +18

ГОРОСКОП

ОВЕН
Змагання з раптовими конкурентами може поглинути усі ваші думки, постарайтеся вчасно зупинитись. Цього тижня не рекомендується займатися справами, які потребують великої відповідальності.

ТЕЛЕЦЬ
Цього тижня на вас можуть чекати цікаві зустрічі та знайомства, причому це може надати істотну допомогу в просуванні по службі. Постарайтеся не вступати у конфлікти на роботі.

БЛИЗНЮКИ
Без особливих сумнівів втілюйте у життя ваші плани та мрії. Саме зараз вони можуть здійснитися. Ситуація може сприяти прийняттю серйозних та відповідальних рішень у особистому житті.

РАК
Кар'єрні устремління краще поки поставити на паузу, не намагайтеся штурмувати рубежі, це навряд чи увінчається успіхом. Цей тиждень краще присвятити відпочинку.

ЛЕВ
Початок тижня не обіцяє особливого успіху, бажано знизити темпи ділової активності. Зате ви зможете взяти реванш у наступні дні, коли перед натиском вашої енергії будуть безсилі всі обмеження та перешкоди.

ДІВА
Зараз велика ймовірність успіху в кар'єрі та особистому житті. Але не варто поспішати та обирати девіз «все чи нічого». Спершу необхідно довести свої пра-ва реальною справою.

ТЕРЕЗИ
Не робіть різких рухів, рухайтеся вперед у тому ритмі, який вам найбільш комфортний. Не варто надто замислюватися над тактикою, всі рішення прийдуть до вас під час справи.

СКОРПІОН
Цього тижня можуть вирішитися багато проблем і з'являться нові можливості для отримання прибутку та кар'єрного зростання. Ви можете розраховувати на взаєморозуміння в спілкуванні з людьми, що вас оточують.

СТРЕЛЕЦЬ
Спробуйте зосередитися на поточній роботі. Саме від цього залежатиме ваша успішність найближчими днями. Навіть якщо вам не надто подобається нинішнє місце роботи, не поспішайте шукати нову сферу застосування своїх трудових ресурсів.

КОЗЕРІГ
Цього тижня, дотримуючись стратегії співробітництва у всіх, хто тільки може бути вам корисним, ви досягнете успіху. Без особливих труднощів справляючись із проблемами оточуючих, не забувайте про вирішення своїх завдань.

ВОДОЛІЙ
Завдяки старим зв'язкам у вас з'явиться непоганий шанс реалізувати свої плани. Постарайтеся не прогаяти успіх. Займіться духовним розвитком та самоосвітою. Остерігайтеся хитрощів і обману.

РИБИ
Цього тижня може додатися паперової роботи. Буде чимало зустрічей, спілкування, телефонних дзвінків. Ви зможете стати посередником у важливій справі. Намагайтеся не приймати необдуманих рішень, прислухайтеся до голосу інтуїції.